Вівторок, 23 березня 2004 року. № 54 (3304)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Фото агентства «Прес-КІТ».

У СУХОПУТНИКІВ ІСПИТИ

Служити в Сухопутних військах Збройних Сил України почесно і престижно. І за бойовими заслугами, і за чисельністю (у військах служить майже 60 відсотків усього особового складу нашої армії) вони є основою українського військового формування. Але право стати в стрій елітних підрозділів треба заслужити. Принаймні здати іспит на професійну придатність. Чим і займалися протягом двох тижнів курсанти 169-го навчального центру Сухопутних військ ЗС України, розташованого в смт Десна Чернігівської області.

Бійці складали іспити, демонструючи те, чого їх навчили протягом чотирьох місяців в «учебці». Програма підготовки складалася із шістнадцяти предметів навчання та комплексу теоретичних знань і практичних навичок — усього того, що необхідно вміти новачкам для подальшого проходження служби в танкових, механізованих, артилерійських, розвідувальних, спеціальних і ремонтних підрозділах.

Про рядового піхотинця складено чимало пісень, історій, поем. Однак сучасні Сухопутні війська — це не тільки піхотинець із гвинтівкою (з дитинства знайомий кінематографічний образ). Це мобільні, добре оснащені, висококваліфіковані фахівці, котрі упевнено почуваються і на суші, і в повітрі, і на морі. А в социумі? Не тільки піхотинці.

Читайте на 8—9-й стор.

Ольга ВІТЕР.

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Закон про вибори народних депутатів ще вивчатимуть

До порядку денного цього пленарного тижня за пропозицією профільних комітетів Верховної Ради та Кабінету Міністрів внесено 75 питань, які вміщують 90 законопроектів. Однак, як наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на Погоджувальній раді керівників комітетів та лідерів фракцій, попри прохання координатора парламентської більшості Степана Гавриша сьогодні парламентарії не розглядатимуть законопроект про вибори народних депутатів України. На переконання глави парламенту, народні обранці мають детальніше вивчити важливий документ до його ухвалення.

(Закінчення на 2-й стор.).

НА НАЙВИЩОМУ РІВНІ

Наповнення бюджету та підвищення пенсій

Наповнення державного бюджету і підвищення мінімального рівня пенсій обговорили вчора Президент України Леонід Кучма і Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Про це «ГУ» повідомили в прес-службі глави держави.

Володимир Литвин розповів про роботу парламенту над прийняттям рішень з реалізації політичної угоди, а також про стан Шевченківських місць на Черкащині і передав звернення до Президента з цього питання.

Коротко про важливе

Учора

■ Вибухнув газовий котел у дитячій поліклініці на Подолі в Києві. Загалом протягом доби зареєстровано 151 пожежу, загинуло 12 осіб.

Сьогодні

■ КС оприлюднить рішення про конституційність закріплення граничних тарифів на оформлення передплати і доставки преси.

■ Перші підсумки театральної премії «Київська пектораль».

Завтра

■ Відкриття третього Міжнародного фестивалю «Будівництво і архітектура-2004».

СЬОГОДНІ — ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ МЕТЕОРОЛОГА

Погода, клімат і вода в інформаційну еру

Тридцять чотири населені пункти країни вчора залишилися без електропостачання внаслідок сильного вітру, що пронісся північно-західними регіонами. У Камінь-Каширському та Ратнівському районах Волинської області пошкоджено дахи 41 житлового будинку, господарських та адміністративних будівель.

(Продовження теми на 16-й стор.).

У гостях в Андрія Шевченка

Рівнянин Володимир Мартинчук минулий вихідний провів у Мілані, куди його запросив Андрій Шевченко

Футболіста глибоко вразила доля сім'ї Мартинчуків, те, як Володимир сам, без сторонньої допомоги виховує чотирьох доньок. Його дружина, подарувавши трійню — Віру, Надію, Любов, померла одразу після пологів, тож чоловік із перших днів життя став для немовлят та старшої, тоді ще маленької Марійки і батьком, і мамою. Володимира Мартинчука визнано лауреатом всеукраїнського конкурсу «Гордість країни». Під час церемонії нагородження, яка відбулася напередодні нового року в Києві, Андрій Шевченко запросив дбайливого батька чотирьох донечок до Італії. Серед спонсорів цієї поїздки й організатори конкурсу «Гордість країни».

Олександра ЮРКОВА.

У НОМЕР

«Лиссода» повертається до життя

Після простою, що тривав сім місяців, почав роботу Лисичанський завод «Лиссода». Вимушена зупинка позначилася на якості продукції: сода набула жовтуватого відтінку. Але фахівці стверджують: тільки-но виробництво буде налагоджено — продукт знову матиме свій колишній вигляд.

Лисичанська сода піде на Запорізький алюмінієвий завод, намічено також співробітництво із сусіднім северодонецьким «Азотом». Повертає завод до життя промислова група «Приват», що більш як два місяці тому взяла керівництво підприємством у свої руки. За цей час вдалося частково погасити борги з електроенергії, зарплати тощо. Одна з головних цілей керівників заводу — довести обсяги випуску кальцинованої соди до проектної потужності: 400—500 тисяч тонн на рік, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

Загрози поки що немає

На річці Ріка в селі Ізі Хустського району вода підмила відкос дамби. За повідомленням управління МНС у Закарпатській області, зруйновано 29 метрів підніжжя дамби і три метри — у верхній її частині. Прийнято рішення про термінове зміцнення споруди. Загрози підтоплення населених пунктів немає. На аварійному об'єкті організовано цілодобове спостереження фахівцями водного господарства та Хустського гарнізону МНС України в Закарпатській області, **повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

НАПИШУ ВАМ І Я

Гроші є, але не для мене

У 2000 році помер мій чоловік. З ощадкнижки я мала б одержати за нього допомогу — 150 гривень. Але протягом усього року в районній ощадкасі мені казали, що грошей немає.

У лютому 2002 року я тяжко захворіла і пролежала чотири місяці в лікарні. Сусідка сказала, що в цей час видавали компенсацію. А коли я змогла приїхати до ощадбанку, то почула вже знайому відповідь: грошей немає. Можливо, для когось 150 гривень нічого не значать, але мені вони вкрай потрібні. Адже це майже моя пенсія...

Марія ОСАДЧЕНКО. Харків.

До кінця тижня в Україні похолодає

ПОЛІТИКА

Державу шануватимуть тоді, коли вона стане заможна

З цього почалася розмова Голови Верховної Ради Володимира Литвина з селянами села Забороль Луцького району.

Щороку в соціальну сферу села вкладають понад 200 тисяч гривень. Бюджет сільської ради — майже півмільйона гривень. Завдяки цьому тут ремонтують дороги, прокладають газ, водогін. Торік завершили ремонт сільського будинку культури, цього — виділяють 300 тисяч на облаштування амбулаторії, якій можуть позаздрити навіть міські жителі. У планах місцевої ради на 2005-й — будівництво критого стадіону.

Зрозуміло, цього досягти нелегко, однак сільська влада постійно прагне наповнювати свою казну самотужки. Як сказав сільський голова Микола Горчинський, селяни покладаються передусім на себе, на власні сили, власну ініціативу. Бо знають: свою долю кувати треба самим. Отож Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, який здійснив робочу поїздку в Волинську область, мав нагоду переконатися: успіхів добиваються там, де господарюють з розумом, а «державу нашу шануватимуть тоді, коли вона стане заможна».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Крок уперед, два назад і три... вбік

Так образно Володимир Литвин охарактеризував нинішню ситуацію щодо закону про майбутні вибори народних депутатів. Зрозуміло, його прийняття — передумова політичної реформи. Однак, на думку глави парламенту, виборчий закон може й зашкодити розвитку демократії в державі.

З ним погодився і народний депутат Сергій Шевчук. Він висловив думку, що нині надто рано ставити питання про вибори місцевих органів влади, зокрема районних рад, за пропорційною системою.

Проте сьогодні ці законопроекти в сесійній залі можуть набрати потрібну кількість голосів. І переконати деяких партійних лідерів — неможливо. Політична реформа — вимога часу, а не прагнення зберегти владу, як про це кажуть деякі затяті опозиціонери, наголосив Володимир Литвин.

Жити, а не животіти

Відверта, щира розмова відбулася у приватному сільськогосподарському підприємстві «Рать». Тутешні селяни почуваються доволі впевнено. У 2003 році в «Раті» надоїли від кожної корови по 5135 літрів молока, врожайність зернових з гектара перевищила 50 центнерів, середня зарплата майже 500 гривень. Однак ситуація, яка склалася в аграрному секторі, потребує продовження реформи. На думку Голови Верховної Ради, не можна зупинятися на півдорозі, хоча у свій час припустилися багатьох помилок. Хоч би який, скажімо, був недосконалий Земельний кодекс, не можна зупиняти дію його статей. Інакше отримаємо результат, протилежний задумам. Волинь посідає восьме місце в Україні за показниками економічного розвитку. Водночас середня заробітна плата в області становить 332 гривні, що менше навіть за прожитковий мінімум. А середня пенсія в області становить 152 гривні. Цифра безробітних тут перевищила 10 відсотків.

Продовжуючи реформи у стратегічному напрямі, наголосив Володимир Литвин, Україна може досягти результатів, які мала в 1990 році, вже сьогодні.

Повернути довіру

Лише за цієї умови можна досягти успіхів. На жаль, вважає Володимир Литвин, сьогодні такої довіри немає. Наші співгромадяни передусім розчарувалися у владі тоді, коли було знецінено їхні заощадження. Сьогодні Верховна Рада намагається знайти можливості для повернення людям заробленого тяжкою працею.

Становленню довіри суспільства до влади перешкоджає і запекла політична боротьба. А тому потрібні виваженість і відповідальність усіх без винятку політичних сил.

Про це свідчить уся історія України. Особливо її трагічні сторінки. Покладаючи квіти до пам'ятника полеглим козакам під час відвідин Державного історико-меморіального заповідника «Поле Берестецької битви», глава парламенту на цьому ще раз наголосив.

Володимир КОРОЛЮК,
Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Політреформу гальмують голови рад?

Перший заступник Голови ВР Адам Мартинюк переконаний: цього тижня зміни до Конституції не розглядатимуть. На вчорашній прес-конференції він зазначив, що закони про вибори народних депутатів та про вибори депутатів місцевих рад і місцевих органів самоврядування все-таки треба ухвалити.

Останньому законопроекту, за словами Першого заступника Голови ВР, чинять опір голови рад усіх рівнів, бо майже всі вони — сумісники. Адам Мартинюк зауважив, що в разі дотримання всіх норм Регламенту опозиційні фракції «Наша Україна» та БЮТ обіцяли не блокувати роботу парламенту.

А питання про винесення на цей сесійний тиждень проекту постанови про виведення українських миротворців з Іраку на вчорашньому засіданні погоджувальної ради не ставили. Проте, зазначив А. Мартинюк, навіть якщо депутати проголосують за таку постанову, вона не матиме юридичної сили, а буде «суто політичним документом». Бо згідно з Конституцією тільки Президент має право приймати рішення про відкликання миротворчого контингенту.

Олена ЗДОРОВЦОВА.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про внесення змін до календарного плану проведення п'ятої сесії Верховної Ради України четвертого скликання

Верховна Рада України **постановляє**:

Внести зміни до календарного плану проведення п'ятої сесії Верховної Ради України четвертого скликання, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 25 грудня 2003 року, передбачивши проведення 22 березня засідання Погоджувальної ради, 23 березня — пленарних засідань, 24 березня — пленарного засідання та роботи в комітетах, фракціях і групах, 25 і 26 березня — пленарних засідань, а тиждень з 29 березня по 2 квітня — для роботи народних депутатів України у виборчих округах.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м.Київ,
18 березня 2004 року.
№ 1617-IV.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про призначення чергових виборів Президента України

Відповідно до пункту 7 частини першої статті 85, частини п'ятої статті 103 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити чергові вибори Президента України на неділю, 31 жовтня 2004 року.
2. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м.Київ,
18 березня 2004 року.
№ 1616-IV.

Закон про вибори народних депутатів ще вивчатимуть

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні парламентарії прийматимуть рішення з обговорених минулої п'ятниці питань, а також розглянуть низку документів, один з яких — зміни до закону про політичні партії — запропонований Президентом як невідкладний. Ще один — зміни до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям закону про податок з доходів фізичних осіб — визначено Кабінетом Міністрів як першочерговий.

На середу винесено два законопроекти з питань ратифікації: про приєднання України до Конвенції про тимчасове ввезення та про угоду між Кабінетом Міністрів України і урядом Литовської Республіки про співробітництво і взаємну допомогу в галузі попередження надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків. Парламентарії мають обговорити ще 14 законопроектів. Зокрема, про Фонд державного майна та про гарантії виборчих прав громадян.

Проект Адміністративного процесуального кодексу в другому читанні народні депутати розглянуть у четвер, а також прийматимуть рішення з обговорених раніше питань.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Останнього пленарного дня парламентарії обговорять загальнодержавну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2004—2010 роки, що визначена урядом як першочергова. А також розглянуть зміни до закону про трансплантацію органів та анатомічних матеріалів людини (щодо вилучення органів) та про внесення змін до Житлового кодексу (щодо позачергового надання житлових приміщень інвалідам війни).

Олена РОМАШКІНА.

Збурювати парламент нікому не дозволено

У четвер Верховна Рада зможе у другому читанні розглянути закон про вибори народних депутатів. Про це після вчорашнього засідання Погоджувальної ради заявив Голова ВР Володимир Литвин.

Свого невдоволення з цього приводу не приховував координатор парламентської більшості Степан Гавриш, який наполягав, щоб законопроект було розглянуто вже сьогодні. Глава парламенту зазначив, що все має відбуватися відповідно до Регламенту — а тому тимчасова спеціальна комісія сьогодні передасть законопроект депутатам для ознайомлення. Водночас Володимир Литвин зауважив, що не дозволить збурювати Верховну Раду, підвищувати політичну температуру до критичної межі.

Крім того, Володимир Литвин повідомив, що відповідно до рішення Регламентного комітету доручив керівнику апарату парламенту повернути в Генеральну прокуратуру подання на народних депутатів Олександра Турчинова і Степана Хмару.

Олена ГОРБУНОВА.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Кубок — добрий початок

У Луганській області оголошено турнір з волейболу на Кубок народного депутата України, лідера депутатської групи «Народний вибір» Миколи Гапочки. Проведення таких змагань пояснюється стурбованістю луганського парламентарія станом і розвитком спорту серед молоді регіону. Микола Гапочка вважає, що підготовка до турніру активізує заняття спортом серед молоді сільських районів. Тому він має намір не тільки регулярно проводити турніри з волейболу, а й надавати допомогу в підготовці спортивних майданчиків, придбанні спортивного обладнання і необхідного екіпірування спортсменів.

Алла АНТИПОВА.
Луганська область.

Наше майбутнє — в єдиній Європі

Транскордонне співробітництво Волині з Республікою Польща: виклики та перспективи розвитку у світлі розширення Європейського союзу

Розширення Європейського Союзу в 2004 році має гарантувати стабільність, мир та безпеку на теренах, де протягом століть панували нескінченні кровопролитні конфлікти і міжнаціональні чвари. Ані в географічному, ані в культурному, ані в економічному вимірах будівлю спільного європейського дому не можна вважати завершеною, допоки під дах Євросоюзу не увійдуть країни континенту, що поділяють європейські цінності і готові наполегливо працювати заради виконання критеріїв членства.

Наближення кордону ЄС до України стане реальністю вже в травні поточного року. Воно має особливе значення для її західних областей, у тому числі й Волині. Нашу область сьогодні єднають 135 км спільного кордону з Польщею — членом Євросоюзу, стосунки з якою впродовж останнього десятиліття базуються на принципах стратегічного партнерства. Це означає, що ми маємо не лише схожі точки зору на політичні проблеми, а й, що найістотніше, поділяємо ті самі демократичні принципи й цінності.

Цілком зрозуміло, що органи державної влади області намагаються зробити максимум можливого, щоб відносини з нашими польськими сусідами мали дружній і конструктивний характер. Серед різноманітних форм співробітництва, яке успішно здійснюється останніми роками, варто виділити контакти, спрямовані на розбудову громадянського суспільства, зокрема в розвитку місцевого самоврядування, допомозі непрацездатним людям, охороні довкілля, співпраці на освітянській ниві, налагодженні продуктивних зв'язків у галузях науки, спорту й туризму, а також багатьох інших сферах, де перетинаються наші спільні інтереси.

Однак не помилюся, стверджуючи, що основною передумовою ефективності двосторонніх відносин є плідне економічне співробітництво, хоча в цьому напрямку маємо ще багато нерозв'язаних проблем. Водночас не можу залишити поза увагою й ті позитивні напрацювання, яких нам вдалося досягти. Сьогодні Польща є другим за величиною, після Російської Федерації, торговим партнером області. На неї припадає понад сім відсотків усіх зовнішніх трансакцій, реалізованих волинськими суб'єктами підприємництва, а частка сусідньої держави в експорті ще більша — близько десяти відсотків. Дозволю собі навести ще одну цифру — за останні дванадцять місяців обсяги двостороннього товарообігу збільшилися на вісім відсотків і становлять сьогодні 35,1 млн. дол. Така позитивна тенденція зберігається і нині.

Говорячи про економічні взаємини, слід зазначити, що набирає динаміки така важлива їх складова, як інвестиційне співробітництво. На користь цього свідчать показники розмірів польського капіталу, вкладеного в господарський комплекс Волині — понад 24 млн. дол., тобто більше чверті всіх фінансових і матеріальних цінностей, інвестованих з-за кордону. З приємністю відзначаю зростаючий інтерес підприємців України та Польщі до поглиблення коопераційних зв'язків. Цьому великою мірою сприяють і стале економічне зростання в нашій державі, і беззаперечні та масштабні успіхи Польщі в розбудові ефективно діючої ринкової економіки.

Не хочу змальовувати стан нашої торгово-економічної взаємодії з польськими сусідами лише рожевими фарбами. Бо є ціла низка проблемних питань та вузьких місць, які вимагають свого врегулювання. Це — і наявний стан прикордонних пунктів пропуску, який ще дуже далекий від ідеалу, і нечітка система сертифікації продукції, і труднощі в доступі до інформації, потрібної для ведення бізнесу, і система спеціальних санкцій. Але оптимізму додає той факт, що ми не лише констатуємо проблеми, а й намагаємося знайти шляхи їх розв'язання. Дискусії з цих питань, що мали місце на цьогорічних економічних форумах в Одесі та Криниці Гурській, обговорення згаданих аспектів на спільному засіданні українсько-польських комісій з питань прикордонного і міжрегіонального співробітництва в Івано-Франківській області і на IV засіданні міжурядової координаційної ради, яке відбулося на початку грудня в Любліні, дають підставу сподіватися, що в недалекому майбутньому більшість із цих бар'єрів буде подолано.

Вступ Республіки Польща до Європейського союзу — предмет особливого зацікавлення в економічному середовищі України. Хоча досить часто воно супроводжується побоюваннями, що членство в ЄС може негативно вплинути на взаємні ділові зв'язки. Вважаю, що немає жодних підстав для таких похмурих прогнозів. Проєвропейська орієнтація України, її курс на інтеграцію до Євросоюзу, що послідовно реалізується, виступають фундаментом, на якому обидві наші країни будують та надалі будуватимуть взаємовигідне й тривале партнерство. І від 1 травня 2004 року, дати набуття Польщею членства в ЄС, нічого принципово не зміниться. Понад те: повноправна участь сусідньої держави в Європейському союзі стане значним імпульсом для розвитку та зміцнення цього партнерства. Це однозначно підтверджують зустрічі на найвищому рівні Президентів України і Польщі, прем'єр-міністрів, керівників відомств двох країн та в інших форматах.

Для обгрунтування своєї позиції пошлюся на фактичні дані. Нині Волинь підтримує торговельно-економічні контакти з 78 країнами, результатом яких за дев'ять місяців поточного року став зовнішньоекономічний оборот в 498,9 млн. дол. У цьому переліку безумовна першість щодо імпортних надходжень належить Російській Федерації. Думаю, немає потреби пояснювати такий феномен — ця країна є основним постачальником пально-мастильних матеріалів, на які припадає майже дві третини загальнообласного імпорту. Разом з тим, ситуація в експорті дещо відмінна. П'ята частина його припадає на республіки СНД — Росію, Білорусь, Молдову, Азербайджан, Вірменію. Водночас частка країн Євросоюзу є значно більша — близько 36 відсотків. Значні товаропотоки спрямовувалися до Німеччини (21,1 млн. дол.), Італії (8,7 млн. дол.), Великої Британії (6,1 млн. дол.), Фінляндії (5,8 млн. дол.) та Франції (3,6 млн. дол.). Тож можна з упевненістю стверджувати, що волинським підприємцям вдалося зайняти свою, можливо, не таку ще велику, як хотілося б, нішу на вимогливих і насичених ринках висококонкурентних країн Західної Європи.

Схожа картина спостерігається й в інвестиційному співробітництві. З загального обсягу іноземного капіталу в 94,6 млн. дол. майже половина походить із країн — членів Європейського союзу. У цьому контексті варто згадати хоча б приклади масштабних інвестиційних програм, які впроваджують на Луцькому підшипниковому та Луцькому автомобільному заводах за участі компаній Швеції та Великої Британії.

Серед інших позитивних чинників, які стимулюватимуть розширення економічних відносин Волині з Польщею, зупинімося на найголовніших, на мою думку. По-перше, й надалі розвиватиметься фінансово-банківське співробітництво, що, у свою чергу, зробить простішим обслуговування експортерів та інвесторів, а також зміцнить довіру та поліпшить планування у цій сфері. По-друге, в умовах зовнішньої конкуренції, що дедалі зростає, серед польських фірм і компаній збільшиться потреба інвестування в різноманітні галузі економіки партнера, створення спільних підприємств та налагодження виробничої кооперації. По-третє, завдяки використанню фінансових засобів Європейського союзу активніше здійснюватимуть модернізацію транспортних шляхів та інфраструктури кордонних пунктів пропуску. По-четверте, нової якості набуде міжрегіональна співпраця між органами влади та неурядовими й громадськими організаціями, де закладено величезний потенціал ініціатив розвитку взаємин і економічного, і гуманітарного характеру. Для Волині цей напрямок має пріоритетне значення, бо ми на практиці переконалися, наскільки дієвою є така форма співробітництва, втілюючи заходи й проекти спільно з нашими партнерами з Люблінського воєводства в рамках Єврорегіону «Буг».

У цьому зв'язку великі сподівання покладаємо на нову Програму сусідства, яку в даний час розробляють фахівці Польщі в тісній співпраці з українськими й білоруськими колегами. Реалізація її положень дасть змогу значно ефективніше використовувати фінансово-технічну підтримку Європейського співтовариства, що надаватимуть на здійснення спільних транскордонних проектів у рамках програм Тасіс й Інтеррег IIIA.

Підсумовуючи сказане, хочу підкреслити, що ми з оптимізмом дивимося на майбутній перебіг наших відносин з Польщею. Безперечно, їх подальший розвиток не завжди буде безпроблемний, але я твердо переконаний, що здоровий прагматизм та обопільна налаштованість на співпрацю допоможуть подолати всі труднощі та вивести українсько-польські зв'язки на вищий рівень, і вони базуватимуться на принципах стратегічного партнерства, довіри та добросусідства.

Анатолій ФРАНЦУЗ,
Герой України, голова Волинської обласної державної адміністрації.

Вітаємо!

Сьогодні авторові цієї статті — Анатолію Французу виповнюється 50 років.

Вітаємо Вас, Анатолію Йосиповичу, з ювілеєм! Бажаємо Вам міцного здоров'я, нових трудових звершень і героїчних вчинків!

Колектив редакції газети «Голос України».

Голова Волинської облдержадміністрації Анатолій Француз (ліворуч) **підписує договір про міжрегіональне співробітництво Волинської області з Люблінським воєводством Республіки Польща. У церемонії підписання документів брав участь голова Волинської обласної ради Василь Дмитрук.**

БАЛАНС ТИЖНЯ

Крива прямолінійних рішень

Головною подією тижня, безперечно, стало схвалення в парламенті урядової програми «Послідовність. Ефективність. Відповідальність». 239 голосами, включно з одним помилковим.

Від помилок, звісно, ніхто не застрахований, їх визнав перед народними депутатами по-чоловічому прямо і Прем'єр-міністр Віктор Янукович. Мовляв, мали місце перегини в адміністративному регулюванні цін на продовольчому ринку. Авжеж, переважна частина населення ще невдоволена життєвим рівнем. І то правда, що уряд недостатньо наполегливо захищає права наших підприємств за кордоном. І Прем'єр-міністра, і того, хто випадково «обмовився» під час голосування, по-людськи зрозуміли.

У програмі дій на 2004 рік Кабінет Міністрів встановив новий орієнтир зростання ВВП у 9,5 відсотка. Тим самим уряд визнав, що події в економіці розгортаються за оптимістичним сценарієм Нацбанку (зростання ВВП за два перші місяці сягнуло 10,2 відсотка!), а не за консервативним, який вийшов з його міністерств. Мало того, це — результат надзвичайно високого зовнішнього попиту на українські товари і сприятливої курсової динаміки на західноєвропейських та російському ринках, до чого уряд нібито непричетний. Нібито — прямолінійний висновок, бо Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції з огляду на мінливість зовнішньої кон'юнктури і надмірну питому вагу експорту промислової продукції в суспільних валових доходах країни, мало б принаймні написати найбільший розділ у програмі дій уряду на рік нинішній. Та, мабуть, не написало, бо народний депутат Олександр Ткаченко запитував: де роздобути на виготовлення комбайнів метал, якщо 80 відсотків його експортується?

Можна сперечатися про цифру, але не про тенденцію, яка, попри доволі динамічний розвиток машинобудування, відбиває неадекватність масштабів внутрішнього споживання дедалі зростаючим обсягам промислового виробництва і зовнішньої торгівлі металом. Поставки недорогоцінних металів в загальній структурі експорту країни становили торік 36 відсотків, що свідчить про його сировинну природу. Але на носі — згортання зовнішнього попиту, спричинене тарифними і нетарифними обмеженнями на ринках Євросоюзу, і якщо 9,5 відсотка приросту ВВП — не передвиборне гасло, то уряд просто зобов'язаний підтримувати внутрішній попит, який може компенсувати економічні втрати за скорочення обсягів зовнішньої торгівлі. Але не прямолінійно, а запобігаючи перегріву кон'юнктури, який, чого доброго, може призвести до інфляційних наслідків.

Уважно слухаючи віце-прем'єра Івана Кириленка, який пообіцяв урожай зернових на рівні 32—35 мільйонів тонн, фіксовані ціни на міндобрива (не сьогодні-завтра господарства почнуть підживлювати озимі), а також ліберальні ціни на пальне (ТД «ТНК» на тижні почав реалізацію дизпалива за зниженими цінами) знову думалося про річний орієнтир уряду з ВВП. У лютому падіння доданої вартості в аграрному секторі становило 3,9 відсотка — на три десяті менше, ніж у січні. Мертвий сезон. Але вже підраховано: якщо аграрники відновлять позитивну динаміку виробництва в липні, а темпи промисловості будуть не гірші, ніж у лютому, то це дасть приблизно 1,5 відсотка приросту ВВП. Але, схоже, у такий розвиток подій уряд не вірить, оскільки в цьому разі загальний результат був би навіть вищий за програмний орієнтир ВВП у 9,5 відсотка.

Застерігає від зловживання прямолінійністю у своєму Зверненні до Верховної Ради і Президент України. Так, реформаторам у паливно-енергетичному секторі він радить спрямовувати державну підтримку на шахти, які добувають енергетичне, а не коксівне вугілля. Леонід Кучма водночас нагадує, що 90 відсотків вугледобувних підприємств на сьогодні збиткові, кредиторська заборгованість у галузі сягає 13,2 мільярда гривень. Загальний видобуток вугілля зменшився за минулий рік на 2,3 мільйона тонн. Усе так: енергетика за січень-лютий скоротила виробництво на 5,4 відсотка проти відповідного періоду минулого року. Чому? На це запитання уряд відповіді не має. Свою думку висловив минулого тижня голова Комітету ВР з питань бюджету Петро Порошенко під час презентації поки що неофіційних результатів бюджету-2003 в Міністерстві фінансів. Він вважає, що в галузі працює механізм тіньового перерозподілу грошей платників податків. Утім, судячи з доручення розібратися з цим явищем по суті, так вважає і Президент України.

Сергій ВЛАД.
Мал. Михайла САЧКА.

Колектив Міністерства фінансів України з глибоким сумом сповіщає про смерть колишнього міністра фінансів

Забродіна Івана Олександровича

і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Харківські таксисти створили профспілку

Харківські таксисти створили свою профспілку. Організація офіційно зареєстрована і має намір вирішувати проблеми водіїв таксі.

Профспілка обіцяє їм надання юридичної допомоги, участь у розглядах дорожніх аварій, створення пільгових мийок і стоянок. І, природно, забезпечення безпеки водія таксі. Нині у стадії розробки новий спеціальний прилад, створений за аналогом американського пристрою, який містить у собі датчик та таксометр і передає текстову інформацію. Диспетчер завжди знатиме, де перебуває водій і якої допомоги він потребує. Це особливо актуально з огляду на напади на таксистів, котрі почастішали.

Микола КОСИЙ.

Причиною НП стала... фізика

На залізничній станції Людмилівка (Братський район, що на Миколаївщині) ледве удалося запобігти вибуху. З трьох цистерн 58-вагонного потяга, що перевозить метанол, сталося витікання. До того ж поруч були ешелони з нафтою.

Найімовірніша причина пригоди — помилка заправників. Состав до України прибув із російського Тольятті, де нині значно холодніше. Напевне, цистерни заправили за зимовими нормами, а в Миколаївській області вони нагрілися до температури майже 25 градусів. Через це тиск всередині цистерни перевищив припустимий, що спричинило витікання технічного спирту через горловини цистерн.

На ділянці було тимчасово припинено рух потягів, людей евакуювали до безпечної зони, створили захисне обвалування для запобігання розливу метанолу, а також організували охолодження цистерн за допомогою пожежних автомобілів. Учора небезпечний состав відправлено до пункту призначення. На місці події плановано зняти і вивезти верхній шар ґрунту.

Як стало відомо, до районної лікарні вже звернулися 18 місцевих жителів, зокрема троє дітей. Люди скаржаться на головний біль і нудоту, важкість дихання. Ці ознаки свідчать про можливе отруєння парами метанолу.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

ФОТОФАКТ

Сонцеликим короваєм, величальною піснею зустрічали в Чигирині представників земляцтв України.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

АКЦІЯ

Чиновники, не лийте воду...

У Львові під стінами ратуші відбулися дві акції протесту. Споживачі виступали проти підняття тарифів на водопостачання та водовідведення на 44 відсотки. Сюрприз для львів'ян, котрі користуються водою лише вранці та ввечері по три години, виконавча влада мала започаткувати з 1 березня. В результаті напруженої боротьби влада знизила тариф на 9 (!) копійок. Віднині кубометр води коштуватиме не 1,66, а 1,57 гривні. Громаді повідомили ще одну новину: «Львівводоканал» — на межі банкрутства.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

МОЖЕМО

Талантів не поменшало

Школярі Кам'янця-Подільського, що на Хмельниччині, напередодні Всеукраїнського дня працівників культури та аматорів народного мистецтва вдесяте поспіль посіли перше місце в області у всеукраїнському фестивалі «Таланти твої, Україно». 40 дитячих творчих колективів кам'янецьких шкіл, понад тисячу юних артистів виступили у звітному концерті. Оригінальні твори дітей склали розмаїту експозицію зразків декоративно-ужиткового мистецтва. І це не дивно. Адже в місті, де найбільше серед населених пунктів Хмельниччини позашкільних навчальних закладів, деякі з них мають столітню біографію.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

УВАГА!

День відкритих дверей для майбутніх професіоналів

Українська академія зовнішньої торгівлі 26 березня відчиняє двері для всіх бажаючих. Можна буде отримати вичерпну інформацію про правила прийому до академії та коледжу УАЗТ, зміст та форми підготовки фахівців, характеристики спеціальностей і спеціалізацій, термін прийому документів та вступних іспитів. Зауважимо, випускники УАЗТ мають репутацію майстрів своєї справи.

До речі, студенти академії підготували для гостей цікаву концертну програму.

Отож, приходьте о 15.00 за адресою: вул. Чигоріна, 57-а, м. Київ.

У НОМЕР

Через тиждень стартує Рік Польщі

Учора Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Польща в нашій державі Марек Зюлковський та віце-прем'єр України Дмитро Табачник, голова організаційного комітету з проведення Року Польщі, провели прес-конференцію.

Як повідомив Дмитро Табачник нашому кореспондентові у Варшаві Івану Козловському, головне очікування від проведення Року Польщі в Україні — «збільшення й інтенсифікація економічних контактів з Польщею, зростання обсягу польських інвестицій в Україну... і, звичайно, співпраця над великими проектами, зокрема, такими, як нафтопровід Одеса — Броди, низка проектів, пов'язаних із будівництвом нових підприємств, пунктів пропуску на кордоні. Передбачено низку договорів у галузі науки, вищої освіти, туризму... Щодо результатів культурних, то їх також буде чимало. Наприклад, плановано відкрити в Україні музей видатного польського письменника Юліуша Словацького, вирішено питання про спорудження йому пам'ятника в центральній історичній частині міста Києва, на вулиці Костьольній, поблизу Європейської площі... Думаю, що упродовж цього року відбудеться обмін між нашими театральними колективами, великими музеями, концертними колективами. Тобто взаємне проникнення і поглиблення культурних зв'язків — це теж неабиякий ефект гуманітарного пізнання».

Є культура — є нація

В Любляні (Словенія) відбулося засідання Парламентського комітету Центральноєвропейської ініціативи, в роботі якого взяла участь постійна делегація Верховної Ради.

Як повідомили в інформаційному управлінні ВР, під час засідання комітету депутати обговорювали роль національних парламентів у розширенні ЄС, важливість збереження культурної ідентичності у процесах глобалізації. «Проблема збереження національної ідентичності є на сьогодні найактуальнішою для України у сфері гуманітарного розвитку», — заявив глава делегації Григорій Дашутін. На його думку, в умовах бездержавності саме культура була чи не єдиним чинником національного самоствердження української нації. Він також поінформував європейських колег, що в Україні діє більш як 1000 національних культурних товариств. Окрім того, 10,9 млн. мешканців нашої держави —представники нацменшин, які представляють 134 етноси.

Ситуація на Близькому Сході вкрай загострена

Учора внаслідок атаки ізраїльських ВПС було вбито духовного лідера ХАМАС шейха Ахмеда Ясіна

Ізраїльські вертольоти випустили кілька ракет по автомобілю Ясіна. Разом з ним загинули дев'ять осіб, зокрема син шейха. Ще щонайменше 15 осіб поранено. Другого сина Ясіна також доставлено в лікарню. На вулиці Гази й інші населені пункти сектора Газа вийшли тисячі палестинців. Поліцейські використали проти них гранати зі сльозоточивим газом. Сили безпеки Ізраїлю приведено в стан підвищеної бойової готовності уздовж усієї «зеленої лінії» розмежування 1967 року.

Буквально через кілька годин після вбивства шейха палестинці почали мститися. Сильний вибух пролунав на одному з контрольно-пропускних пунктів між Ізраїлем і сектором Газа. Крім того, як повідомляє ІТАР-ТАКС, палестинець із сокирою напав на трьох чоловік біля військової бази поблизу Тель-Авіва. Учора ж таки ізраїльську територію було піддано ракетному обстрілу. Бойове крило ХАМАС — «Бригади мучеників аль-Акси» — заявило, що удари у відповідь по Ізраїлю неминучі. Окрім Ізраїлю, ХАМАС погрожує помститися також США.

Колишній депутат Кнесету, голова Арабської демократичної партії шейх Абед аль-Вахаба аль-Дарауше звинуватив ізраїльський уряд у розпаленні нової війни з палестинцями й наголосив, що помста спричинить загибель тисяч громадян Ізраїлю. Він заявив, що ізраїльтяни не хочуть і чути про мирні переговори, нагадавши, що 18 березня Ясін «фактично оголосив про удне (перемир'я)». Вочевидь, аль-Дарауше мав на увазі заяву шейха про можливість припинення терактів на території Ізраїлю після залишення ізраїльтянами сектора Газа.

Міністр фінансів Ізраїлю Біньямін Нетаньяху, у свою чергу, заявив, що навіть якщо і буде сплеск насильства найближчим часом, то смерть Ясіна на тривaліший термін утихомирить терористів і запобіжить новим атакам. А віце-прем'єр ізраїльського уряду Ехуд Ольмерт зауважив: «Ще живі лідери ХАМАС знають, що їм недовго жити. Ясін, як визнано в усьому світі, був главою терористичної організації, котра є бандою вбивць». Проте глава МЗС Британії Джек Стро зазначив: убивство шейха Ахмеда Ясіна «незаконне й неприйнятне». Він також підкреслив: навряд чи те, що вчинив Ізраїль, дасть змогу досягти наміченої мети.

Яна ОСАДЧА.

НАТО, ООН, ЄС роблять усе, щоб нормалізувати життя в Косово

Факт етнічного чищення в Косово уже визнано НАТО, Євросоюзом, Місією ООН у краї, КФОР. ООН створила фонд допомоги з відбудови спалених сербських будинків. Учора з інспекцією ситуації в Косово прибув генсек НАТО Яап де Хооп Схеффер. А ось король Швеції Карл XVI Густав через кризу відмінив запланований на цей тиждень візит у Косово. Напередодні у всій Сербії і Чорногорії (СіЧ) було оголошено день жалоби за загиблими сербами.

Там поминали 28 загиблих під час етнічних сутичок минулого тижня. Їх визнано найжорсткішими в країні за останні п'ять років. А в селищі Кабра поховали двох албанських підлітків, які потонули в річці, звідки їх нібито не випустили серби. Ще одного підлітка допитує міжнародна поліція ООН, що розслідує заворушення. За минулий тиждень албанці вигнали 3 тисячі 600 сербів, спалили і пограбували сім сіл і 15 православних храмів.

Сьогодні у Брюсселі збереться Контактна група з Косово на рівні політдиректорів МЗС. На засіданні обговорять не лише заходи подолання кризи, а і її причини. Адже досі нехтували вимогами Белграда віддати під Гаазький трибунал з колишньої Югославії косоварів, причетних до злочинів. Серед військових злочинців називали ім'я лідера косоварської Армії звільнення Косово, нині глави націоналістичної албанської Демпартії Косово, Хашима Тачі. Французи вважають, що саме з його подачі спровоковано нинішній спалах етнонасилля в Косово, що почався в Митровице — французькій зоні відповідальності КФОР.

Водночас НАТО заявило, що застосує всю свою міць заради припинення кровопролиття в Косово. Крім того, не може бути і мови про заплановане на 2006 рік виведення військ НАТО з цієї провінції.

Яна СТАДІЛЬНА.

Із Висновку Конституційного Суду України

від 16 березня 2004 року №1-в/2004 у справі за зверненням Верховної Ради України про надання висновку щодо відповідності законопроекту «Про внесення змін до Конституції України» вимогам статей 157 і 158 Конституції України (справа про законопроект № 4105 з внесеними до нього поправками)

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу щодо відповідності законопроекту «Про внесення змін до Конституції України» вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Мироненка О. М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України **встановив:**

1. Згідно з Постановою Верховної Ради України «Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України (реєстр. № 4105)» від 24 грудня 2003 року № 1399-IV Верховна Рада України звернулась до Конституційного Суду України з клопотанням надати висновок щодо відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України законопроекту «Про внесення змін до Конституції України» (далі (Законопроект).

У Законопроекті пропонується:

«І. Внести до Конституції України (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 30, ст.141) такі зміни:

1) статті 76, 78, 81 — 83, 85, 87, 89, 90, 93, 98, 112 — 115, 120 викласти в такій редакції:

«Стаття 76. Конституційний склад Верховної Ради України — чотириста п'ятдесят народних депутатів України, які обираються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

До Верховної Ради України може бути обрано громадянина України, який на день виборів досяг двадцяти одного року, має право голосу і проживає в Україні протягом останніх п'яти років.

Не може бути обраним до Верховної Ради України громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку.

Повноваження народних депутатів України визначаються Конституцією та законами України.

Строк повноважень Верховної Ради України становить п'ять років»;

«Стаття 78. Народні депутати України здійснюють свої повноваження на постійній основі.

Народні депутати України не можуть мати іншого представницького мандата, бути на державній службі, обіймати інші оплачувані посади (крім посад членів Кабінету Міністрів України), займатися іншою оплачуваною або підприємницькою діяльністю (крім викладацької, наукової та творчої діяльності), входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку.

Вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності встановлюються законом.

У разі виникнення обставин, що порушують вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності, народний депутат України у двадцятиденний строк з дня виникнення таких обставин припиняє таку діяльність або подає особисту заяву про складення повноважень народного депутата України»;

«Стаття 81. Повноваження народних депутатів України припиняються одночасно з припиненням повноважень Верховної Ради України.

Повноваження народного депутата України припиняються достроково в разі:

1) складення повноважень за його особистою заявою;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

3) визнання його судом недієздатним або безвісно відсутнім;

4) припинення його громадянства або його виїзду на постійне проживання за межі України;

5) якщо протягом двадцяти днів з дня виникнення обставин, які призводять до порушення вимог щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності, ці обставини ним не усунуто;

6) невходження народного депутата України, обраного від політичної партії (виборчого блоку політичних партій), до складу депутатської фракції цієї політичної партії (виборчого блоку політичних партій) або виходу (виключення) народного депутата України із складу такої фракції;

7) його смерті.

Повноваження народного депутата України припиняються достроково також у разі дострокового припинення відповідно до Конституції України повноважень Верховної Ради України — в день відкриття першого засідання Верховної Ради України нового скликання.

Рішення про дострокове припинення повноважень народного депутата України у випадках, передбачених пунктами 1, 4 частини другої цієї статті, приймається Верховною Радою України, а у випадку, передбаченому пунктом 5 частини другої цієї статті, — судом.

У разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо народного депутата України, визнання народного депутата України недієздатним або безвісно відсутнім його повноваження припиняються з дня набрання законної сили рішенням суду, а в разі смерті народного депутата України - з дня смерті, засвідченої свідоцтвом про смерть.

У разі невходження народного депутата України, обраного від політичної партії (виборчого блоку політичних партій), до складу депутатської фракції цієї політичної партії (виборчого блоку політичних партій) або виходу (виключення) народного депутата України із складу такої фракції його повноваження припиняються достроково на підставі закону за рішенням вищого керівного органу відповідної політичної партії (виборчого блоку політичних партій) з дня прийняття такого рішення.

Стаття 82. Верховна Рада України працює сесійно.

Верховна Рада України є повноважною за умови обрання не менш як двох третин від її конституційного складу.

Верховна Рада України збирається на першу сесію не пізніше ніж на тридцятий день після офіційного оголошення результатів виборів. Перше засідання новообраної Верховної Ради України відкриває найстарший за віком народний депутат України.

Стаття 83. Чергові сесії Верховної Ради України починаються першого вівторка лютого і першого вівторка вересня кожного року.

Позачергові сесії Верховної Ради України, із зазначенням порядку денного, скликаються Головою Верховної Ради України на вимогу Президента України або на вимогу не менш як третини народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

У разі оголошення указу Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях Верховна Рада України збирається на засідання у дводенний строк без скликання.

У разі закінчення строку повноважень Верховної Ради України під час дії воєнного чи надзвичайного стану її повноваження продовжуються до дня першого засідання першої сесії Верховної Ради України, обраної після скасування воєнного чи надзвичайного стану.

Порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України.

У Верховній Раді України за результатами виборів і на основі узгодження та поєднання політичних позицій формується коаліція депутатських фракцій, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України формується протягом одного місяця з дня відкриття першого засідання Верховної Ради України, що проводиться після чергових або позачергових виборів Верховної Ради України, або протягом місяця з дня припинення діяльності коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України.

Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до Конституції України вносить пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України, а також відповідно до Конституції України вносить пропозиції щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України та є відповідальною за його діяльність.

Засади формування, організації діяльності та припинення діяльності коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України встановлюються Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України.

Депутатська фракція у Верховній Раді України, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, має права коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, передбачені цією Конституцією»;

«Стаття 85. До повноважень Верховної Ради України належить:

1) внесення змін до Конституції України в межах і порядку, передбачених розділом XIII цієї Конституції;

2) призначення всеукраїнського референдуму з питань, визначених статтею 73 цієї Конституції;

3) прийняття законів;

4) затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього, контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання;

5) визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики;

6) затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля;

7) призначення виборів Президента України, обрання Президента України;

8) заслуховування щорічних та позачергових послань Президента України про внутрішнє і зовнішнє становище України;

9) оголошення за поданням Президента України стану війни і укладення миру, схвалення рішення Президента України про використання Збройних Сил України та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України;

10) усунення Президента України з поста в порядку особливої процедури (імпічменту), встановленому статтею 111 цієї Конституції;

11) розгляд і прийняття рішення щодо схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України;

12) призначення за поданням Президента України Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України та Голови Служби безпеки України, призначення за поданням Прем'єр-міністра України інших членів Кабінету Міністрів України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України, звільнення зазначених осіб з посад, вирішення питання про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України;

13) здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України відповідно до цієї Конституції;

14) затвердження рішень про надання Україною позик і економічної допомоги іноземним державам та міжнародним організаціям, а також про одержання Україною від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій позик, не передбачених Державним бюджетом України, здійснення контролю за їх використанням;

15) прийняття Регламенту Верховної Ради України;

16) призначення на посади та звільнення з посад Голови та інших членів Рахункової палати України;

17) призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; заслуховування його щорічних доповідей про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні;

18) призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України за поданням Президента України;

19) призначення та звільнення половини складу Ради Національного банку України;

20) призначення половини складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення;

21) призначення на посаду та припинення повноважень членів Центральної виборчої комісії за поданням Президента України;

22) затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Збройних Сил України, Служби безпеки України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України;

23) схвалення рішення про надання військової допомоги іншим державам, про направлення підрозділів Збройних Сил України до іншої держави чи про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України;

24) встановлення державних символів України;

25) надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора України; висловлення недовіри Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади;

26) призначення половини складу Конституційного Суду України;

27) обрання суддів строком на десять років;

28) дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим за наявності висновку Конституційного Суду України про порушення нею Конституції України або законів України; призначення позачергових виборів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

29) утворення і ліквідація районів, встановлення і зміна меж районів і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів;

30) призначення чергових та позачергових виборів до органів місцевого самоврядування;

31) затвердження протягом двох днів з моменту звернення Президента України указів про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації;

32) надання законом згоди на обов'язковість міжнародних договорів України та денонсація міжнародних договорів України;

33) здійснення парламентського контролю у межах, визначених цією Конституцією;

34) прийняття рішення про направлення запиту до Президента України на вимогу народного депутата України, групи народних депутатів чи комітету Верховної Ради України, попередньо підтриману не менш як однією третиною від конституційного складу Верховної Ради України;

35) призначення на посаду та звільнення з посади керівника апарату Верховної Ради України; затвердження кошторису Верховної Ради України та структури її апарату;

36) затвердження переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, визначення правових засад вилучення об'єктів права приватної власності;

37) затвердження законом Конституції Автономної Республіки Крим, змін до неї.

Верховна Рада України здійснює також інші повноваження, які відповідно до Конституції України віднесені до її відання»;

«Стаття 87. Верховна Рада України за пропозицією Президента України або не менш як однієї третини народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України може розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів України та прийняти резолюцію недовіри Кабінету Міністрів України більшістю від конституційного складу Верховної Ради України.

Питання про відповідальність Кабінету Міністрів України не може розглядатися Верховною Радою України більше одного разу протягом однієї чергової сесії, а також протягом року після схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України або протягом останньої сесії Верховної Ради України»;

«Стаття 89. Верховна Рада України для здійснення законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до її повноважень, виконання контрольних функцій відповідно до Конституції України створює з числа народних депутатів України комітети Верховної Ради України та обирає голів, перших заступників, заступників голів та секретарів цих комітетів.

Верховна Рада України у межах своїх повноважень може створювати тимчасові спеціальні комісії для підготовки і попереднього розгляду питань.

Верховна Рада України для проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес, створює тимчасові слідчі комісії, якщо за це проголосувала не менш як одна третина від конституційного складу Верховної Ради України.

Висновки і пропозиції тимчасових слідчих комісій не є вирішальними для слідства і суду.

Організація і порядок діяльності комітетів Верховної Ради України, її тимчасових спеціальних і тимчасових слідчих комісій встановлюються законом.

Стаття 90. Повноваження Верховної Ради України припиняються у день відкриття першого засідання Верховної Ради України нового скликання.

Президент України може достроково припинити повноваження Верховної Ради України, якщо:

1) протягом одного місяця у Верховній Раді України не сформовано коаліцію депутатських фракцій відповідно до статті 83 цієї Конституції;

2) протягом трьох місяців Верховною Радою України відповідно до статті 103 Конституції України не обрано Президента України;

3) протягом шістдесяти днів після відставки Кабінету Міністрів України не сформовано персональний склад Кабінету Міністрів України;

4) протягом тридцяти днів однієї чергової сесії пленарні засідання не можуть розпочатися.

Рішення про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України приймається Президентом України після консультацій з Головою Верховної Ради України, його заступниками та головами депутатських фракцій у Верховній Раді України.

Повноваження Верховної Ради України не можуть бути достроково припинені Президентом України в останні шість місяців строку повноважень Верховної Ради України та Президента України, за винятком випадку, передбаченого пунктом 2 частини другої цієї статті»;

«Стаття 93. Право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить Президентові України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України.

Законопроекти, визначені Президентом України як невідкладні, розглядаються Верховною Радою України позачергово»;

«Стаття 98. Контроль від імені Верховної Ради України за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використанням здійснює Рахункова палата України»;

«Стаття 112. У разі дострокового припинення повноважень Президента України відповідно до статей 108, 109, 110, 111 цієї Конституції виконання обов'язків Президента України на період до обрання і вступу на пост нового Президента України покладається на

(Закінчення на 6—7-й стор.).

Із Висновку Конституційного Суду України

(Початок на 5-й стор.).

Голову Верховної Ради України. Голова Верховної Ради України в період виконання ним обов'язків Президента України не може здійснювати повноваження, передбачені пунктами 2, 6—8, 10—13, 22, 24, 25, 27, 28 статті 106 Конституції України.

Стаття 113. Кабінет Міністрів України (Уряд України) є вищим органом у системі органів виконавчої влади.

Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених Конституцією України.

Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, актами Президента України.

Стаття 114. До складу Кабінету Міністрів України входять Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр, віце-прем'єр-міністри, міністри.

Прем'єр-міністр України призначається Верховною Радою України за поданням Президента України.

Кандидатуру для призначення на посаду Прем'єр-міністра України вносить Президент України за пропозицією коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, сформованої відповідно до статті 83 Конституції України, або депутатської фракції, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Міністр оборони України, Міністр закордонних справ України призначаються Верховною Радою України за поданням Президента України, інші члени Кабінету Міністрів України призначаються Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України.

Прем'єр-міністр України керує роботою Кабінету Міністрів України, спрямовує її на виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України.

Стаття 115. Прем'єр-міністр України складає повноваження перед новообраною Верховною Радою України.

Прем'єр-міністр України, інші члени Кабінету Міністрів України мають право заявити Верховній Раді України про свою відставку.

Відставка Прем'єр-міністра України, прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри Кабінету Міністрів України мають наслідком відставку всього складу Кабінету Міністрів України. У цих випадках Прем'єр-міністр України зобов'язаний подати Верховній Раді України заяву про відставку Кабінету Міністрів України.

Кабінет Міністрів України, відставку якого прийнято Верховною Радою України, продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України»;

«Стаття 120. Члени Кабінету Міністрів України, керівники центральних та місцевих органів виконавчої влади не мають права суміщати свою службову діяльність з іншою роботою (крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті, а також викладацької, наукової та творчої роботи у позаробочий час), входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку.

Члени Кабінету Міністрів України можуть суміщати свою посаду з мандатом народного депутата України.

Організація, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України»;

2) частину першу статті 77 викласти в такій редакції:

«Чергові вибори до Верховної Ради України відбуваються в останню неділю березня п'ятого року повноважень Верховної Ради України»;

3) частину третю статті 88 викласти в такій редакції:

«Голова Верховної Ради України здійснює повноваження, передбачені цією Конституцією, у порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України»;

4) частину четверту статті 94 викласти в такій редакції:

«Якщо під час повторного розгляду закон буде знову прийнятий Верховною Радою України не менш як двома третинами від її конституційного складу, Президент України зобов'язаний його підписати та офіційно оприлюднити протягом десяти днів. У разі якщо Президент України не підписав такий закон, він невідкладно офіційно оприлюднюється Головою Верховної Ради України за його підписом»;

5) у статті 103:

а) частину першу замінити трьома новими частинами такого змісту:

«Стаття 103. Президент України обирається Верховною Радою України.

Президент України вважається обраним, якщо за його обрання шляхом таємного голосування проголосувало не менш як дві третини від конституційного складу Верховної Ради України.

Президент України обирається строком на п'ять років».

У зв'язку з цим частини другу — шосту вважати відповідно частинами четвертою — восьмою;

б) частину сьому викласти в такій редакції:

«У разі дострокового припинення повноважень Президента України обрання Президента України проводиться в період дев'яноста днів з дня припинення повноважень»;

6) у статті 106:

а) у частині першій:

пункти 8—12 викласти в такій редакції:

«8) припиняє повноваження Верховної Ради України у випадках, передбачених Конституцією України;

9) вносить за пропозицією коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, сформованої відповідно до статті 83 Конституції України, подання про призначення Верховною Радою України Прем'єр-міністра України в строк не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після одержання такої пропозиції;

10) вносить до Верховної Ради України подання про призначення Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України;

11) призначає на посаду та звільняє з посади за згодою Верховної Ради України Генерального прокурора України;

12) вносить до Верховної Ради України подання про призначення Голови Служби безпеки України»;

пункт 14 виключити;

пункти 15, 16, 19, 22 і 30 викласти в такій редакції:

«15) зупиняє дію актів Кабінету Міністрів України з мотивів невідповідності Конституції і законам України, актам Президента України з одночасним зверненням до Конституційного Суду України щодо їх конституційності;

16) скасовує акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим»;

«19) вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни та у разі збройної агресії проти України приймає рішення про використання Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань»;

«22) призначає половину складу Конституційного Суду України»;

«30) має право вето щодо прийнятих Верховною Радою України законів (крім законів про внесення змін до Конституції України) з наступним поверненням їх на повторний розгляд Верховної Ради України»;

б) частину четверту викласти у такій редакції:

«Акти Президента України, видані в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21, 23 цієї статті, скріплюються підписами Прем'єр-міністра України і міністра, відповідального за акт та його виконання»;

7) статтю 116 доповнити пунктами 9^1, 9^2 і 9^3 такого змісту:

«9^1) утворює, реорганізовує та ліквідовує міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, діючи в межах коштів, передбачених на утримання органів виконавчої влади;

9^2) призначає на посади відповідно до Конституції України та звільняє з посад за поданням Прем'єр-міністра України керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, голів місцевих державних адміністрацій;

9^3) призначає половину складу Ради Національного банку України»;

8) у статті 118:

а) частини четверту, восьму — десяту викласти в такій редакції:

«Голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду і звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України»;

«Рішення голів місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, можуть бути відповідно до закону скасовані Президентом України, Кабінетом Міністрів України або головою місцевої державної адміністрації вищого рівня.

Обласна чи районна рада може висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, на підставі чого Кабінет Міністрів України приймає рішення і дає обґрунтовану відповідь.

Якщо недовіру голові районної чи обласної державної адміністрації висловили дві третини депутатів від складу відповідної ради, Кабінет Міністрів України приймає рішення про відставку голови відповідної місцевої державної адміністрації»;

9) статтю 121 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами»;

10) частину першу статті 122 викласти в такій редакції:

«Прокуратуру очолює Генеральний прокурор України, який призначається на посаду та звільняється з посади за згодою Верховної Ради України Президентом України. Верховна Рада України може висловити недовіру Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади»;

11) у статті 126:

а) частину четверту викласти в такій редакції:

«Судді обираються на посади строком на десять років, крім суддів Конституційного Суду України та суддів, які призначаються на посаду судді вперше»;

б) пункт 2 частини п'ятої викласти в такій редакції:

«2) досягнення суддею шістдесяти п'яти років, а суддями Конституційного Суду України та Верховного Суду України - сімдесяти років»;

12) частину першу статті 128 викласти в такій редакції:

«Перше призначення на посаду професійного судді строком на п'ять років здійснюється Президентом України. Всі інші судді, крім суддів Конституційного Суду України, обираються Верховною Радою України строком на десять років у порядку, встановленому законом»;

13) частину першу статті 141 викласти в такій редакції:

«До складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на чотири роки»;

14) частину другу статті 148 викласти в такій редакції:

«Президент України, Верховна Рада України призначають по дев'ять суддів Конституційного Суду України»;

15) доповнити розділом XVI «Прикінцеві положення, які стосуються змін до Конституції України» такого змісту:

«РОЗДІЛ XVI.
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ,
ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ЗМІН
ДО КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

1. Зміни до Конституції України, що вносяться Законом України від ____________ «Про внесення змін до Конституції України», набирають чинності через чотири місяці після

Повернення заощаджень:

З історії боргу

Запропонований Законом України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» (від 21 листопада 1996 року) механізм відновлення знецінених заощаджень, на жаль, не вирішує проблеми. Із 132 мільярдів гривень, що їх визначено як борг держави перед вкладниками колишнього Ощадбанку СРСР, виплачено лише півтора мільярда гривень.

*Про це розмова нашого кореспондента з головою Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань фінансово-економічного обґрунтування джерел і механізму відновлення заощаджень громадян України, народним депутатом України **Катериною ФОМЕНКО.***

— Враховуючи важливість проблеми, Верховна Рада України у постанові за підсумками парламентських слухань про державну політику в галузі повернення та компенсації втрачених заощаджень громадян, які відбулися 8 грудня 2003 року, рекомендувала Кабінету Міністрів прискорити розробку законопроектів з повернення заощаджень громадян.

5 лютого цього року Верховною Радою України прийнято постанову «Про ініціативу створення у складі Міжпарламентської комісії зі співробітництва Верховної Ради України та Федеральних Зборів Російської Федерації міжпарламентської групи для врегулювання з Російською Федерацією питань розподілу між державами зобов'язань колишнього Ощадного банку СРСР по вкладах громадян України». Цю постанову було ініційовано комісією ще торік. Якщо таку групу буде створено, ми запропонуємо парламентаріям Росії повернутися до подій минулого для остаточного з'ясування наслідків взаєморозрахунків Ощадбанку СРСР із Ощадним банком України станом на 1 січня 1991 року.

— Чому необхідно повертатися саме до 1991 року?

— Це спричинено низкою обставин. 30 жовтня 1991 року в Москві було підписано Угоду про загальні основи взаємовідносин та взаєморозрахунків Ощадбанку СРСР із ощадними банками республік та держав. За цією угодою Ощадбанк СРСР залишок вкладів населення України (який на 1 січня 1991 року становив 84,3 млрд. грн. і був централізовано переданий Ощадбанку СРСР) переоформляє у міжбанківський кредит Ощадбанку України зі сплатою відповідних відсотків за цей кредит на термін до врегулювання питань про розподіл внутрішнього державного боргу СРСР та розрахунки між Ощадбанком СРСР і Держбанком СРСР.

Однак 13 березня 1992 року державами-учасницями СНД було підписано Угоду про принципи і механізми обслуговування внутрішнього боргу колишнього СРСР, згідно з якою заборгованість населенню України за вкладами колишнього Ощадбанку СРСР було віднесено до внутрішнього боргу України. Проте цю угоду було підписано Україною із застереженням. Україна (разом із Молдовою та Туркменистаном) підтримала пропозицію Республіки Білорусь стосовно того, що угода про розподіл внутрішнього боргу має бути підписана водночас з угодою про розподіл активів та пасивів колишнього Державного банку СРСР. При цьому особливо наголошувалося, що заборгованість перед населенням з боку закладів Ощадбанку СРСР, які були розташовані на території держав-учасниць СНД, утворилася у зв'язку з вилученням союзними органами коштів у ощадбанку та склалася нерівномірно по союзних республіках.

Через тиждень — 20 березня 1992 року — було підписано нову Угоду про розподіл активів та пасивів колишнього Держбанку СРСР між центральними банками держав-учасниць СНД. Вона передбачала створення спільної комісії, яка розробила б механізм розподілу активів та пасивів колишнього Держбанку СРСР. А також, що Центральний банк Росії надасть комісії всі необхідні матеріали ліквідаційної комісії, включаючи консолідований баланс Держбанку СРСР станом на 1 січня 1992 року. Однак Російська Федерація зазначену угоду не підписала, відтак — не створено комісію і не отримано інформацію про активи та пасиви колишнього Держбанку СРСР. Утім, нині важко визначити, наскільки виправданий був такий крок з боку колишнього керівництва України.

19 лютого 1997 року Верховна Рада України за наслідками розгляду питання про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією про врегулювання питань правонаступництва щодо зовнішнього державного боргу та активів колишнього СРСР прийняла постанову, якою пов'язала вирішення питання ратифікації зазначеної угоди з отриманням з боку уповноважених органів Російської Федерації, серед іншого, повної інформації щодо балансу Державного банку СРСР.

А в 2000 році Верховна Рада України прийняла постанову «Про боргові зобов'язання держави перед громадянами України, яким відновлено грошові заощадження, поміщені в період до 2 січня 1992 року в установах Ощадного банку», якою зобов'язала Кабінет Міністрів України порушити перед Російською Федерацією питання про врегулювання взаємовідносин щодо зобов'язань колишнього Ощадного банку СРСР перед громадянами України.

Хочу звернути увагу, на якому рівні виконувалася ця постанова: Кабмін доручив Посольству України в Російській Федерації порушити це питання перед Центробанком та Ощадбанком Російської Федерації. В одержаній відповіді Ощадбанку РФ зазначалося, що ліквідацію Ощадбанку СРСР було здійснено за взаємною домовленістю керівників ощадбанків колишніх республік СРСР згідно з угодою від 30 жовтня 1991 року.

Однак, на мій погляд, це питання необхідно було порушувати на рівні президента Росії, уряду та парламенту Російської Федерації. Шкода, що Україна досі не змогла отримати розрахунки щодо консолідованого балансу колишнього Держбанку СРСР, а також інформацію стосовно обсягу золотого запасу та алмазного фонду в СРСР, в якому є і частка України. Тож нині є всі підстави повернутися до переговорів щодо зобов'язань

його прийняття Верховною Радою України, за винятком випадків, передбачених цим розділом.

2. Конституційний склад Верховної Ради України у кількості 450 народних депутатів України обирається у 2006 році на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування на засадах пропорційної системи з обранням народних депутатів України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі за виборчими списками кандидатів у депутати від політичних партій, виборчих блоків політичних партій відповідно до закону.

3. Строк повноважень Верховної Ради України, обраної у 2002 році, — чотири роки.

Частина п'ята нової редакції статті 76 Конституції України набирає чинності з дня набуття повноважень Верховною Радою України, обраною у 2006 році.

4. Президент України відповідно до змін до Конституції України, внесених цим Законом, обирається Верховною Радою України в тримісячний строк після набуття повноважень Верховною Радою України, обраною у 2006 році.

5. Президент України на чергових виборах в останню неділю жовтня 2004 року обирається громадянами України на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Президент України набуває повноважень відповідно до цього Закону після вступу на пост за результатами виборів Президента України у 2004 році.

6. Повноваження Президента України, обраного у 2004 році, припиняються з моменту вступу на пост новообраного Верховною Радою України Президента України у 2006 році.

7. Судді Конституційного Суду України, призначені з'їздом суддів України, продовжують виконувати свої повноваження до закінчення визначеного цією Конституцією строку. Після закінчення строку повноважень цих суддів Президент України та Верховна Рада України призначають по три нових судді Конституційного Суду України.

У разі дострокового припинення повноважень суддів Конституційного Суду України, призначених з'їздом суддів України, нові судді Конституційного Суду України призначаються почергово Президентом України та Верховною Радою України.

8. Зміни щодо обрання суддів строком на десять років застосовуються до суддів, які обираються, починаючи з дня набрання чинності Законом України від ____________ «Про внесення змін до Конституції України».

2. Конституційний Суд України 5 листопада 2003 року надав Висновок № 2-в/2003 на Законопроект щодо його відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України. Але під час попереднього схвалення Законопроекту більшістю від конституційного складу Верховної Ради України 24 грудня 2003 року до нього було внесено певні доповнення, зміни і поправки. У зв'язку з цим подальший розгляд Законопроекту можливий лише після нової його перевірки Конституційним Судом України на предмет відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

3. 3 лютого 2004 року Верховна Рада України ухвалила Постанову Верховної Ради України № 1403-IV «Про внесення доповнення до Постанови Верховної Ради України «Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України (реєстр. № 4105)», виклавши пункт 1 Постанови Верховної Ради України від 24 грудня 2003 року у такій редакції:

«1. Доопрацьований відповідно до Постанови Верховної Ради України від 26 грудня 2002 року «Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України по опрацюванню проектів законів України про внесення змін до Конституції України» законопроект про внесення змін до Конституції України (реєстр. № 4105), за винятком змін, що стосуються виборів Президента України Верховною Радою України (до статті 103, слів «обрання Президента України» у пункті 7 статті 85, пункту 2 частини другої статті 90, слів «за винятком випадку, передбаченого пунктом 2 частини другої цієї статті» у частині четвертій статті 90, пунктів 4, 5 і 6 розділу XVI «Прикінцеві положення, які стосуються змін до Конституції України»), строків, на які обираються судді Верховною Радою України (пункт 27 статті 85, частина четверта статті 126, частина перша статті 128, пункт 8 розділу XVI «Прикінцеві положення, які стосуються змін до Конституції України»), попередньо схвалити і направити до Конституційного Суду України».

Зазначена Постанова Верховної Ради України під час розгляду Конституційним Судом України справи врахована.

4. Порівняльний аналіз пропонованих у Законопроекті приписів частин третьої і четвертої статті 76, частин першої і третьої статті 78, частини першої, пунктів 1, 3 частини другої статті 81, частин першої, другої і першого речення частини третьої статті 82, частин першої і четвертої статті 83, пунктів 1—3, 5, 6, 8—11, 13, 14, 17—23, 28—31, 33—35 частини першої статті 85, частини першої статті 88, частин другої — п'ятої статті 89, частини першої статті 90, частини другої статті 93, частини третьої статті 113, частини п'ятої статті 114, частини третьої статті 120 Конституції України дає підстави констатувати, що вони повністю збігаються з відповідними положеннями статей 76, 78, 81, 82, 83, 85, 88, 89, 90, 93, 113, 114, 120 чинної Конституції України.

5. Стосовно змін і доповнень до Конституції України, передбачених у Законопроекті щодо частин першої, другої та п'ятої статті 76, другого речення частини третьої статті 82, частин другої, третьої та п'ятої статті 83, пунктів 15, 16, 24 — 26 частини першої статті 85, частини другої статті 87, частини третьої статті 88, першого абзацу і пунктів 3, 4 частини другої статті 90, частини першої статті 93, пунктів 8, 10, 11, 15, 16, 22 частини першої статті 106, частин першої та другої статті 113, частин першої, другої та четвертої статті 114, частин першої — третьої статті 115, частин четвертої, дев'ятої статті 118, частини першої статті 122, частини першої статті 141, частини другої статті 148, пунктів 1, 2, абзацу другого пункту 3, абзацу першого пункту 7 розділу XVI «Прикінцеві положення, які стосуються змін до Конституції України», то ці зміни і доповнення визнані у Висновку Конституційного Суду України від 5 листопада 2003 року № 2-в/2003 такими, що відповідають вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

6. Низка змін і доповнень до Конституції України, викладена у Законопроекті, внесена відповідно до пропозицій Конституційного Суду України, висловлених у згаданому Висновку, і не суперечить статтям 157 і 158 Конституції України. Це стосується і нової редакції частини першої статті 77, і додаткової частини десятої статті 83, і нових редакцій статті 112, частини третьої статті 114, частини другої статті 120, пункту 5 статті 121, і відновлення приписів частин другої—п'ятої статті 89 Конституції України.

7. До деяких положень Законопроекту, вже визнаних Конституційним Судом України такими, що відповідають вимогам статей 157 і 158 Конституції України, внесено поправки, які не впливають на раніше пропонований зміст тексту Законопроекту, а отже — і не суперечать вимогам статей 157 і 158 Конституції України. Йдеться про певні уточнення формулювань частини четвертої статті 78, пунктів 2, 4—7 частини другої, частин третьої—шостої статті 81, частин шостої—дев'ятої статті 83, пунктів 4, 12, 32, 36, 37 частини першої, частини другої статті 85, частини першої статті 87, частини першої статті 89, пункту 1 частини другої та частини третьої статті 90, статті 98, пунктів 12, 19, 30 частини першої статті 106, додаткових пунктів 9^1, 9^2, 9^3 статті 116, частини десятої статті 118, частини першої статті 120, пункту 2 частини п'ятої статті 126 та абзацу першого пункту 3, абзацу другого пункту 7 розділу XVI Конституції України.

8. Наслідком доопрацювання Законопроекту після надання Висновку Конституційного Суду України від 5 листопада 2003 року № 2-в/2003 є зміни і доповнення, які потребують додаткової їх перевірки на предмет відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

Таку перевірку Конституційним Судом України було здійснено щодо вилучення пропонованого раніше суб'єктом права законодавчої ініціативи припису пункту 9 розділу XVI Конституції України «органи прокуратури України виконують повноваження, передбачені пунктом 5 статті 121 цього Закону, протягом п'яти років з дня набрання ним чинності», а також таких сформульованих у Законопроекті змін і доповнень до Конституції України:

— у частині другій статті 78 і частині другій статті 120 Законопроектом передбачається, що народні депутати України можуть обіймати посади членів Кабінету Міністрів України, а члени Кабінету Міністрів України можуть суміщати свою посаду з мандатом народного депутата України. Посади керівників інших центральних органів виконавчої влади з цих приписів виключено;

— у частині четвертій статті 94 Законопроект передбачає невідкладне офіційне оприлюднення Головою Верховної Ради України за його підписом закону, який Президент України не підписав у встановлений термін;

— у пункті 9 частини першої статті 106 та частині третій статті 114 Законопроект не містить, як пропонувалося раніше, проведення Президентом України консультацій з керівниками коаліції депутатських фракцій і депутатських груп при внесенні подання про призначення Верховною Радою України Прем'єр-міністра України;

— у частині четвертій статті 106 Законопроект не передбачає необхідність скріплення підписами Прем'єр-міністра України і міністра, відповідального за акт та його виконання, акту Президента України про припинення повноваження Верховної Ради України;

— у частині четвертій статті 115 Законопроектом виключається словосполучення «не довше ніж шістдесят днів», протягом яких Кабінет Міністрів України, відставку якого прийнято Верховною Радою України, продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України;

— у частині восьмій статті 118 Законопроект передбачає, що рішення голів місцевих державних адміністрацій, які суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, можуть бути скасовані відповідно до закону не тільки Президентом України чи головою місцевої державної адміністрації вищого рівня, а й Кабінетом Міністрів України.

Після перевірки цих змін і доповнень Конституційний Суд України дійшов висновку, що всі вони не суперечать вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

9. Залишення без змін Постановою Верховної Ради України «Про внесення доповнення до Постанови Верховної Ради України «Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України (реєстр. № 4105)» від 3 лютого 2004 року № 1403-IV чинних приписів пунктів 7, 27 частини першої статті 85, статті 103, частини четвертої статті 126, частини першої статті 128 Конституції України і скасування пропонованих раніше у Законопроекті деяких нових положень, сформульованих у додаткових редакціях пункту 2 частини другої, частини четвертої статті 90, пунктів 4—6 і 8 розділу XVI, не можуть вважатися змінами і доповненнями до чинної Конституції України, оскільки залишають її приписи незмінними.

10. Разом з тим Конституційний Суд України констатує наявність у Законопроекті певних неузгодженостей у самому його тексті і з приписами чинної Конституції України. Але усунення такого роду неузгодженостей, оскільки вони не скасовують і не обмежують прав і свобод людини і громадянина, не спрямовані на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України, виходить за межі повноважень Конституційного Суду України.

На підставі викладеного та керуючись статтями 147, 155, 159 Конституції України, статтями 51, 63, 66, 70 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

дійшов висновку:

1. Визнати наведений у мотивувальній частині цього Висновку законопроект «Про внесення змін до Конституції України» (постанови Верховної Ради України «Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України (реєстр. № 4105)» від 24 грудня 2003 року № 1399-IV, «Про внесення доповнення до Постанови Верховної Ради України «Про попереднє схвалення законопроекту про внесення змін до Конституції України (реєстр. № 4105)» від 3 лютого 2004 року № 1403-IV), таким, що відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

2. Висновок Конституційного Суду України є остаточним і не може бути оскаржений.

вихід є, але потрібна політична воля

колишнього Ощадбанку СРСР перед вкладниками України. Це необхідно робити на професійному рівні із залученням фахових юристів, економістів, фінансистів, працівників Нацбанку України та Центробанку Росії, ще раз підняти всі документи і встановити, який був ліквідаційний баланс Ощадбанку СРСР.

Джерело — податок на майно?

— Однак чи можна сподіватися лише на поступки з боку Росії? Чи не ліпше Україні самостійно шукати можливості відновлення знецінених заощаджень?

— Теоретично це питання Україна може вирішити і сама. Але 132 мільярди гривень — це величезний борговий тягар для нашої держави, це два державні бюджети України. Якщо рухатися нинішніми кроками і закладати у щорічних бюджетах лише півмільярда на рік, то процес триватиме багато років.

Тимчасова спеціальна комісія парламенту під час визначення джерел покриття витрат держави на повернення заощаджень громадян зосереджує свою увагу на пошуку не лише зовнішніх джерел, але й внутрішніх. Одним із внутрішніх джерел може стати податок на нерухоме майно. Ще торік мною та членами комісії подано до Верховної Ради законопроект «Про податок на нерухоме майно громадян». Хочу наголосити, що оподаткуванню підлягатиме нерухомість, загальна вартість якої перевищуватиме 70 тисяч доларів. Тобто, цей податок стосуватиметься людей, які мають великі об'єкти нерухомості. Мною, як головою тимчасової спеціальної комісії, також розроблено законопроект, котрий встановлює новий порядок та джерела компенсації знецінених заощаджень.

А може, й безготівкою

— У законопроекті передбачається створення Державного компенсаційного фонду. Чи не буде це ще одним тягарем для державного бюджету? Як надходитимуть кошти до цього фонду і як використовуватимуться?

— Оскільки можливості державної казни обмежені, наповнення компенсаційного фонду здійснюватиметься за рахунок кількох джерел, зокрема і за рахунок державного бюджету. До нього передбачається надходження податку на нерухоме майно громадян, коштів від приватизації державних підприємств, прибутку колишніх державних спеціалізованих банків, а також банків, які здійснювали фінансування державних цільових програм, коштів від повернення проіндексованих на відсоток інфляції кредитів банків, наданих у 1992—1994 роках, коштів від розміщення державних цінних паперів, безвідсоткових кредитів НБУ, частини вартості нерухомого майна колишнього СРСР за кордоном.

— Як виплачуватимуть громадянам їх знецінені заощадження? Готівкою чи, може, якось інакше?

— Законопроектом передбачено проведення і готівкових, і безготівкових розрахунків із вкладниками. Компенсаційні кошти можуть бути використані вкладниками для безготівкових розрахунків, скажімо, на погашення заборгованості за житлово-комунальні послуги. Плановано такий механізм: заощадження громадян оформляють у державні компенсаційні папери, якими громадяни зможуть розраховуватися з підприємствами житлово-комунального господарства. А ті, в свою чергу, використовують їх для розрахунків з державою у процесі приватизації. Безготівкові компенсаційні кошти також можна буде спрямувати на оплату лікування, навчання, погашення пільгового кредиту на придбання житла тощо. Крім того, законопроектом запроваджується норма, яка надасть право власнику цінних паперів погасити їх раніше зазначеного терміну на умовах, визначених Національним банком України.

Віддати до дати

— Цілком очевидно, що одразу повернути всі втрачені заощадження неможливо. Але чи не можна принаймні виплатити компенсацію літнім людям, а особливо ветеранам Великої Вітчизняної війни до 60-річчя Перемоги?

— Сьогодні не можна законодавчо надати пріоритетність одній групі вкладників перед іншою у поверненні втрачених заощаджень, оскільки згідно з рішенням Конституційного Суду України від 10 жовтня 2001 року положення статті сьомої Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» (де йдеться про повернення заощаджень громадян України залежно від віку вкладника та інших обставин) визнано такими, що не відповідають Конституції України. Хоча наші сусіди — Росія, Білорусія, Казахстан — пішли саме таким шляхом. Проте, обіцяю: наша комісія робитиме все для того, щоб домогтися виділення окремих пільгових категорій громадян, які б мали право першочергового отримання своїх заощаджень. Насамперед маю на увазі людей, котрим 75 і більше років, ветеранів війни, інвалідів, які повинні відчути, що держава не забула про них. І я впевнена, що з цього питання знайдемо розуміння з боку Президента України і уряду.

Можна ще багато говорити про проблему знецінених заощаджень. Але для її розв'язання, насамперед, потрібна політична воля. У рік виборів Президента України питання повернення заощаджень ще більше загостриться, що спричинить необхідність його якнайшвидшого вирішення.

Інтерв'ю взяла
Юліана ШЕВЧУК.

Я вам пишу...

Зважте на вік

На горе дав мені Бог довге життя — маю дев'яносто один рік. Залишилася сама: без чоловіка і дітей. Тяжко хворію, потребую сторонньої допомоги. На ліки конче потрібні гроші. І вони в мене є... на ощадній книжці. Я все життя відкладала на чорний день, довірила державі п'ять тисяч карбованців. Тепер мені повертають їх раз у два роки — по п'ятдесят гривень. Невже не можна віддати зароблені копійки, хоча б таким, як я?

Ганна ЖОЛОБЧУК.

Раківчик
Івано-Франківської області.

Захисники Вітчизни потребують захисту

На 26 березня 2004 року заплановано проведення VII конференції Українського фонду соціальних гарантій військовослужбовців та ветеранів Збройних Сил (далі — Фонд) — добровільної Всеукраїнської благодійної організації, головною метою діяльності якої є здійснення благодійництва в інтересах військовослужбовців, ветеранів Збройних Сил і членів їхніх сімей.

Про соціальну спрямованість діяльності Фонду, створеного наприкінці 1992 року, причини нагальної необхідності перегляду завдань і напрямів його подальшої роботи на сучасному етапі військової реформи у зв'язку з прийняттям за основу Верховною Радою України проекту Закону України «Про реформування Збройних Сил України», спрямованих на відстоювання інтересів, забезпечення соціального захисту військовослужбовців і військових ветеранів, членів їхніх сімей, удосконалення адаптаційних процесів, розповідає один із нинішніх керівників Фонду народний депутат України ***Володимир Анатолійович ДЕМЬОХІН****, перший заступник голови Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Верховної Ради України, полковник запасу.*

■ ■ ■

«Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю...
... Держава забезпечує соціальний захист громадян України, які перебувають на службі у Збройних Силах України та в інших військових формуваннях, а також членів їхніх сімей».

(Конституція України, статті 3 і 17).

■

Протягом всієї історії військові постійно знаходяться в стані необхідності реформування. Армії з перебігом часу постійно змінюються внаслідок змін у суспільстві, технологіях, а також з появою нових загроз миру. Саме природа конфліктів зумовлює внутрішню єдність збройних сил, необхідність субординації, відданість традиціям, сувору дисципліну. При цьому, коли йдеться про реформування, саме ці особливості військових структур, без яких неможлива перемога в бою, аж ніяк не сприяють здійсненню реформ. Мало того, радикальна військова реформа завжди є болісною для збройних сил і, насамперед, для людини в погонах.

Ми вже проходили це в перші роки незалежності України. Зусиллями багатьох тисяч відданих своїй справі військових спеціалістів наша держава все ж таки побудувала з уламків абсолютно непідйомного на той час для України величезного стратегічного угруповання колишньої Радянської Армії, що залишилися на її території, національні багатовидові Збройні Сили, «перехворівши» під час цього всіма соціальними хворобами за величезного скорочення чисельності особового складу і військового бюджету. Ці зусилля значною мірою сприяли консолідації української нації. Армія і на цей час залишається однією із найповажніших інституцій в Україні, а військові фахівці — справжньою елітою української нації. Збройні Сили України також багато зробили для підвищення міжнародного статусу нашої держави завдяки активній участі в численних миротворчих операціях під егідою ООН, а в останній час — і НАТО.

Незважаючи на це, Збройні Сили України були і продовжують залишатися в глибокій кризі. Постійне недофінансування заходів з оперативної та бойової підготовки й підтримання належної бойової готовності набули загрозливих масштабів, бойові можливості і стан військової техніки погіршуються, військова промисловість перебуває у стані майже колапсу, величезні запаси зброї та боєприпасів, що залишилися з часів СРСР, вже не тільки становлять потенційну загрозу, але й призводять до людських жертв.

Усім гілкам державної влади слід завжди пам'ятати: армія може бути виняткова у двох станах — або у стані ведення війни, або у стані підготовки до війни. Третього не дано. З точки зору системного підходу, так званий «третій стан» — це вже не армія як інституція держави, а пряма загроза суспільству держави, котра залишає осторонь від себе проблеми армії і, ще раз підкреслюю, соціальні проблеми людей у погонах.

Не будучи довершеним прихильником багатьох векторів сучасної політики Сполучених Штатів Америки, дозволю собі зробити короткий екскурс в досвід цієї передової країни світу саме за напрямом соціального, захисту військовослужбовців і ветеранів збройних сил.

Питанням соціального захисту військовослужбовців і ветеранів збройних сил США, членів їхніх сімей надається першорядне значення і Конгресом, і адміністрацією.

У Сенаті США питаннями соціального забезпечення військовослужбовців займаються, насамперед, Комітет із збройних сил і, зокрема, його Підкомітет із особового складу, а також Комітет у справах ветеранів. У Палаті представників зазначеними проблемами займаються Комітет із збройних сил і, зокрема, його Підкомітет у справах військовослужбовців і компенсацій (виплат). Важливу роль відіграє також Комітет у справах ветеранів, до якого входить низка підкомітетів: з питань компенсацій, пенсій і страхування; у справах освіти, підготовки та зайнятості; соціальних гарантій і захисту здоров'я; із житлових питань і меморіальної служби; нагляду і розслідувань.

За поданням вищезазначених комітетів Конгрес США щорічно вносить майже 20—25 поправок до законодавства, що регулює питання соціального забезпечення й захисту військовослужбовців.

У структурі органів виконавчої влади США питання соціального захисту і діючих, і колишніх військовослужбовців не є прерогативою тільки Міністерства оборони. Окремі питання також вирішує Міністерство охорони здоров'я і соціального забезпечення. Починаючи з 1989 року, питання пільг і привілеїв ветеранів збройних сил США віднесено до спеціально створеного Міністерства у справах ветеранів, що займається проблемами соціального захисту військовослужбовців і ветеранів збройних сил поза рамками відповідних спеціалізованих служб Міністерства оборони. До структури Міністерства у справах ветеранів включено апарати: у справах ветеранів, генеральної інспекції, головного юрисконсультства, звернень ветеранів, звернень по контрактах, використання малого і неприбуткового бізнесу, медичного обслуговування ветеранів і досліджень, із пільг і привілеїв ветеранів, з питань фінансування і планування, з інформаційних ресурсів і управління, з кадрів і адміністративних питань, зв'язків з ветеранами і координації програм, закупівель і споруд, зв'язків з Конгресом і громадськістю, а також система національних кладовищ.

У Міністерстві у справах ветеранів працюють понад 245 тисяч осіб. Це другий за чисельністю цивільних службовців федеральний виконавчий орган. У теперішній час послугами цього міністерства користуються близько 73 мільйонів осіб (майже 1/3 населення країни): 27 мільйонів ветеранів і 46 мільйонів членів їхніх сімей.

Проблемами соціального захисту військовослужбовців і ветеранів збройних сил США поряд з державними структурами активно займаються численні громадські організації, асоціації та фонди.

Показовим є те, що відповідно до спеціального рішення Конгресу США **кожний достроково звільнений військовослужбовець зобов'язаний указати в письмовій формі, якою мірою його самого і членів його родини задоволено передбаченими заходами урядової допомоги.** Претензії стають предметом розгляду представників Конгресу в апараті Міністерства оборони. Зазначені представники несуть персональну відповідальність за реалізацію у повному обсязі програм урядової допомоги звільненим за скороченням збройних сил.

Я цілком розумію, що сучасний економічний стан України навіть смішно порівнювати з економікою такої супердержави, як Сполучені Штати Америки. Але наведений мною приклад мав за мету підкреслити відношення на державному рівні і дбайливе ставлення американської нації до тих людей, які проходили військову службу.

На моє глибоке переконання, соціальний захист військовослужбовців, ветеранів Збройних Сил, усіх силових інститутів держави і членів їхніх сімей має бути організований на новому, вищому рівні, відповідати вимогам XXI століття і бути предметом найсерйознішої уваги всіх структур суспільства, не тільки державних, але й комерційних, оскільки від цього залежить безпека країни, а отже, і кожного громадянина.

Загальновідомо, що успіх соціального забезпечення і захисту визначається наявністю та якістю законодавчої бази з цих питань.

Необхідно зазначити, що в Україні на законодавчому рівні досить досконало і ретельно відпрацьовано питання соціального забезпечення і захисту військовослужбовців, військових ветеранів і членів їхніх сімей. Широка правова база соціального захисту військовослужбовців, ветеранів та інвалідів війни, створена в Україні з 1991 року до цього часу, містить практично повний обсяг пільг, гарантій і компенсацій.

На сьогодні питання соціального забезпечення і захисту військовослужбовців, військових ветеранів і членів їхніх сімей врегульовано Конституцією України, міжнародними угодами і низкою законодавчих актів, базовими з яких є закони України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні», «Про пенсійне забезпечення», «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей», «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб», «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Десятки разів Верховна Рада України вносила зміни до цих законодавчих актів з метою вдосконалення державної системи соціального захисту військовослужбовців і військових ветеранів.

Конкретним механізмам реалізації чинного законодавства у цій сфері присвячено десятки актів Президента України та Кабінету Міністрів України.

Але, на жаль, реальна ситуація щодо соціальної захищеності людей у погонах змушує констатувати наявність у державі, м'яко кажучи, процесів гальмування і правового нігілізму з боку чиновників, які безпосередньо відповідають за втілення в життя зазначених механізмів реалізації чинного законодавства у сфері соціального захисту.

Новий етап реформування Збройних Сил України, який тягне за собою масове скорочення військовослужбовців, з новою силою порушує питання законодавчого забезпечення їх соціального захисту.

Складність і суперечливість процесів, пов'язаних з реформуванням Збройних Сил, недостатня гласність рішень, що приймаються, викликають у військовослужбовців обгрунтовану тривогу про подальше зниження рівня їх життя, недовіру до рішень, які приймаються органами державної влади. Все це значно посилює соціальну напруженість у військових колективах і родинах військовослужбовців, негативно позначається на якості виконання службових завдань. Таке ставлення до військових, безумовно, призведе до падіння престижу військової служби і, не побоюся спрогнозувати, на тривалий час, якщо не на завжди.

Цю ситуацію не врятують ані бадьорі заяви високих посадовців Міністерства оборони України про проведену в інтересах запланованого реформування «велику підготовчу роботу щодо індивідуалізації по кожному військовослужбовцю і членах його сім'ї», «соціальні портрети й картки», прогнозування «неможливості негативних явищ», ані жонглювання цифрами при опрацюванні законопроекту «Про реформування Збройних Сил України». Не слід забувати, що за кожною з цифр і діаграм стоять життєві долі багатьох сотень тисяч ні в чому не винних людей. Слухаючи такі заяви, мимоволі замислюєшся, що це — лукавство або елементарна безвідповідальність.

Верховна Рада України наприкінці 2002 року розглядала заходи Кабінету Міністрів України з виконання вимог чинного законодавства, що їх вживає уряд України стосовно посилення соціального захисту військовослужбовців, військових ветеранів та інвалідів і членів їхніх сімей. За визнання незадовільною роботи Кабінету Міністрів України за визначеним напрямом проголосували 386 із 426 народних депутатів, які брали участь у голосуванні. Водночас ще тоді Верховною Радою України як вищим законодавчим органом держави було підтверджено, що неприпустимими і такими, що порушують Конституцію України, є будь-які спроби звузити зміст чи обсяги існуючих прав, обмежити або скасувати встановлені чинним законодавством соціальні та правові гарантії для військовослужбовців, ветеранів військової служби, пенсіонерів Збройних Сил, а також поставлено вимогу перед Кабінетом Міністрів України негайно скасувати ухвалені ним та підвідомчими йому органами виконавчої влади нормативно-правові акти, які порушують вимоги Конституції України. У своїй постанові з цього питання (від 28.11.02 № 278-IV) Верховною Радою України було привернуто увагу Кабінету Міністрів України, всіх державних органів до того, що незадовільне виконання вимог Конституції України, чинних законів стосовно соціального та правового захисту військовослужбовців, ветеранів і пенсіонерів Збройних Сил України створює соціальне напруження у військовому і ветеранському середовищі, спричиняє зниження престижу військової служби, авторитету професії захисника Вітчизни, негативно позначається на рівні боєздатності та боєготовності військ, обороноздатності і безпеки держави, є неприпустимим і таким, що вимагає невідкладного виправлення.

І що змінилося? На жаль, практично нічого!

Наприклад, нормами пункту 23 статті 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» інвалідів війни звільнено від сплати податків, зборів і мита всіх видів та земельного податку. При цьому в частині 3-й статті 2 зазначеного закону наведено буквально таке: «Нормативні акти органів державної влади та органів самоврядування, які обмежують права і пільги ветеранів війни, передбачені цим Законом, є недійсними». Але правовий нігілізм залишається в дії: через півроку, в травні 2003 року, Законом України «Про податок з доходів фізичних осіб» ці пільги інвалідам війни скасовано. Є очевидним, що останнім законом припущено порушення правової норми частини 3-ї статті 22 Конституції України — Основного Закону України — щодо недопущення звуження змісту існуючих прав і свобод.

Добре, припускаю, що правова культура чиновників як була, так і залишається на недостатньому рівні. Тоді постає питання, а як бути з правовою нормою статті 21 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», якою визначено, що наглядові функції за додержанням і правильним застосуванням цього закону здійснюються Генеральним прокурором України і підпорядкованими йому прокурорами? Питання, на жаль, залишається риторичним.

Ще один приклад. Нормами частини 3-ї статті 63 Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб» передбачено перерахування пенсій військовослужбовцям і особам, які мають право на пенсію за цим законом, та членам їхніх сімей з підвищенням грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за цим законом.

Вважаю, що не розкрию ані військової, ані державної таємниці, якщо скажу, що передбачені зазначеним законом перерахування пенсій виконуються тільки за судовими рішеннями. Що тут — невиконання чинного законодавства або «подвійна бухгалтерія»?

Гадаю, вже давно настав час підключитися до цього процесу правоохоронним органам для встановлення, як передбачено статтею 65 Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб», відповідальності посадових осіб органів, котрі здійснюють пенсійне забезпечення військовослужбовців, за несвоєчасне оформлення пенсійних документів і багаторічну недоплату передбаченої законодавством пенсії.

Не можу підібрати іншого слова, окрім знущання, для характеристики «піклування» органів влади про ветеранів війни, яким відповідно до законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» і «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб» мають провести відповідні підвищення пенсій та виплачувати щорічно до 5 травня разову грошову допомогу, виходячи з розрахунку від мінімальної пенсії за віком. На цей час Кабінетом Міністрів України відповідною постановою встановлено мінімальну пенсію за віком у розмірі 50 гривень. Але водночас у тій самій постанові «соромливо» зроблено приписку щодо заборони враховувати цю суму — 50 гривень — для обчислення зазначених вище надбавок до пенсій і допомог. Отже, ветерани війни постійно отримують зазначені кошти в сумі втричі меншій, ніж передбачено чинним законодавством. Воістину, права рука не знає, що робить ліва!

Про відношення до потреб відставних військових з боку органів пенсійного забезпечення, зокрема військових комісаріатів, і взагалі зайве говорити.

Не кажучи про те, що години прийому військкоматами громадян становлять лише 20 відсотків від робочого тижня (по 4 години двічі на тиждень), досить хоч раз побувати у військкоматі у так звані дні приймання громадян. Картина, повірте на слово, вкрай гнітюча: до всіх кабінетів великі черги (зрозуміло, це ж бо не військкомати для ветеранів, а ветерани — для військкоматів), вздовж вузьких коридорів стоять люди не просто похилого, а дуже похилого віку, з явно вираженими віковими ознаками... Наслідком такого бездушного ставлення є те, що інколи ветерани змушені приходити по кілька разів для з'ясування деяких питань соціального захисту і дуже часто так і залишаються без передбачених законодавством пільг. І це — не просто бездушність чиновників, а елементарне невиконання ними службових обов'язків.

А що можна сказати про виплати звільненим у запас чи відставку військовослужбовцям страхових сум у зв'язку з втратою здоров'я? Вибудований державою механізм таких виплат призводить до явних зловживань: замість визначеного відповідною постановою Кабінету Міністрів України строку виплати 7 днів військовослужбовці отримують страхові суми протягом багатьох місяців чи навіть років.

Така само ситуація і з пільгами для інвалідів і ветеранів війни щодо забезпечення житлом, автотранспортними засобами, іншими пільгами, передбаченими чинним законодавством.

І таких прикладів безліч.

Окремо слід зупинитися на проекті Закону України «Про реформування Збройних Сил України», який дуже нагадує «кавалерійський наскок» часів громадянської війни, тільки виконаний у найкращих популістських традиціях XXI століття. Цей проект всуціль складений із протиріч і нічим не підкріплених гасел.

Постає питання, що мали на увазі автори законопроекту, включивши до його статті 1 поняття «не обтяжливої для держави сучасної армії»? Невже незрозуміло, що будь-яка армія, а поготів сучасна, ніколи не була і ніколи не буде «необтяжливою». Спробуйте десь в історії знайти приклад держави, яка без жодних проблем для економіки розв'язувала б завдання утримування війська (навіть «потішне військо» часів юності першого російського імператора вимагало значних бюджетних витрат).

А у статті 2 законопроекту просто порушено логічну послідовність подій з наявною тавтологічністю і допущенням «хибного кола», а саме:

— «напрямами реформування Збройних Сил України є: ... реформування Військово-Повітряних Сил і Військ Протиповітряної оборони...» (тобто напрямом процесу є сам процес);

— виявляється, що шляхом «реформування Збройних Сил України» досягається тільки **мета створення** нового виду Збройних Сил, а не створюється саме новий вид сил — Повітряні Сили (а коли, у який спосіб, структура, функції, основи організації, як того вимагає Конституція України — це вже зайве).

КРИК ДУШІ

«Хочемо дочекатися справедливості за життя»

Через газету ветерани Збройних сил України звернулися з листом до Президента України. Чому пенсія «учорашніх» військовослужбовців набагато менша за пенсію звільнених сьогодні. Чому ми стали людьми другого сорту? Учорашній полковник на посаді командира полку, який віддав армії понад 30 років, одержує пенсію меншу, ніж прапорщик, звільнений нині, — наголошують ветерани.

«Ми вірили, що держава по закінченні служби віддасть нам належне, але нас ошукали. Ми не можемо перебиватися сподіваннями на світле майбутнє, а хочемо дочекатися справедливості ще за життя», — кажуть колишні військовослужбовці.

Ветерани Збройних сил України
В. ВОРОЖЕЙКІН, К. МУСІЄНКО, В. ІСАЄВ, Д. ЗАХАРЧУК, В. БЕЗОЛЮК,
всього 35 підписів.

Так звані «Об'єднані сили швидкого реагування» — це вже взагалі «річ у собі»: а де їх конституційно визначені структура (позначені у законопроекті «компоненти» і структура сил — речі аж ніяк не тотожні), функції, основи організації?

У пункті 4 статті 6 проекту Закону України «Про реформування Збройних Сил України» передбачено для Кабінету Міністрів України у числі інших здійснення заходів (на власний розсуд) щодо конверсії військових містечок та інших об'єктів, які вивільняються під час реформування Збройних Сил України. Залишається тільки припустити, що автори законопроекту «забули» чинну конституційну норму про виключне право Верховної Ради України законодавчо визначати правовий режим власності.

До речі, на мою адресу вже не раз надходила інформація від моїх виборців, у тому числі від військових, про невирішеність у зв'язку з близькою реформою подальшої долі військової інфраструктури та майна, зокрема військових містечок. Не працюючи у цьому напрямі, держава не просто закладає соціальну міну сповільненої дії, яка обов'язково призведе до катастрофічного за масштабами соціального вибуху, а й матиме в часі абсолютно непередбачувані наслідки не для одного покоління української нації.

Не треба забувати, що йдеться про долю людей активного віку, яких держава десятки років готувала фізично й психологічно не для праці в умовах мирного часу на благо нації, а саме для ведення бою, таких, які за певних обставин, будучи доведені до скрути, спроможні оперативно змінити своє становище і стати потенційно дуже небезпечними. З метою недопущення такого потенційно можливого соціального катаклізму в Україні ідеологам і провідниками реформування військової сфери треба, передусім, відмовитися від теоретико-механістичних підходів і закласти в основу сучасної військової реформи як наріжний камінь, як постулат саме принцип соціального захисту й адаптації людини в погонах.

Також автори законопроекту «подбали» про щорічне передбачення коштів державного бюджету на окремі програми і заходи з утилізації надлишкового і непридатного військового майна, але при цьому абсолютно «забули», що бюджет 2004 року вже зверстано, він працює, а там — ані півслова немає про це, не кажучи вже про бажаний «окремий рядок».

І останнє запитання до авторів цього вкрай важливого і вчасного законопроекту. Власне кажучи, а навіщо ставати на хибний шлях домагання бюджетних коштів «для здійснення заходів, визначених Державною програмою реформування та розвитку Збройних Сил України»? Навіщо, в ім'я чого і, головне, якими силами планують в Міністерстві оборони України реалізовувати явно застарілу і майже абсолютно не профінансовану програму? Хіба цією програмою передбачалося протягом 2004—2005 років скоротити золотий фонд армії і флоту — офіцерський склад Збройних Сил України — майже на 51 відсоток? Чи не розумніше було б вирішити завдання термінового переопрацювання зазначеної програми, доведення її до набуття статусу загальнодержавної, подати на затвердження в установленому порядку і таку бажану військову реформу проводити як загальнодержавний захід у рамках чинних правових норм?

Невже ініціатори і автори розглядуваного законопроекту не розуміють елементарного? Спробою надання особливого статусу військовослужбовцям, які, відповідно до законопроекту, підлягають скороченню протягом 2004—2005 років, відокремленням їх як від тих, кого було скорочено раніше з не вирішеними протягом багатьох років соціальними проблемами, так і від тих, кого буде скорочено у подальшому, в проекті Закону України «Про реформування Збройних Сил України» грубо порушено норму частини першої статті 24 Конституції України, згідно з якою «громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом».

Як висновок щодо проекту закону України «Про реформування Збройних Сил України», а його вже проведено через процедуру першого читання у Верховній Раді України, можна сказати лише, що його автори помножують на нуль принцип верховенства права, чинність якого в Україні визнано статтею 8 Конституції України.

Давні латиняни часто казали: «Dura lex, sed lex — суворий закон, але це — закон». І це завжди має пам'ятати і керуватися цим кожний законослухняний громадянин, а поготів законотворець, у будь-якій ситуації без винятку. Іншого не дано.

Саме проблемам сучасної української армії, а точніше, аспектам соціального захисту і прогнозованим наслідкам очікуваного у найближчі роки реформування Збройних Сил присвячено проведення VII конференції Українського фонду соціальних гарантій військовослужбовців і ветеранів Збройних Сил, яка відбудеться 26 березня 2004 року у приміщенні Центрального будинку офіцерів Збройних Сил України.

Український фонд соціальних гарантій військовослужбовців і ветеранів Збройних Сил було вперше зареєстровано наприкінці 1992 року. Після набрання чинності у 1997 році Законом України «Про благодійництво та благодійні організації» у 1998 році Фонд було перереєстровано як добровільну Всеукраїнську благодійну організацію з метою здійснення благодійної діяльності в інтересах військовослужбовців, ветеранів Збройних Сил і членів їхніх сімей.

Фонд став першою громадською організацією України, яка розпочала широко надавати різнобічну допомогу військовослужбовцям і військовим ветеранам у вирішенні їхніх соціальних проблем, і сьогодні залишається найбільшою та найвпливовішою з усіх подібних.

Члени Фонду перші пройшли крізь горнило попередніх «реформувань» Збройних Сил України. На собі й своїх близьких витримали і мають гіркий досвід «дбайливого і персоніфікованого» ставлення до військових ветеранів. Вони вже розв'язували типові проблеми, які найближчим часом постануть перед звільненими у запас військовослужбовцями: що робити людині у розквіті сил, яку держава навчила воювати, а зараз вкотре вже тільки обіцяє «адаптувати» до цивільного життя, як виконати свій обов'язок перед власною родиною і забезпечити їй гідне життя, як знайти роботу, як забезпечити своїй родині дах над головою, в ситуації, коли таких, як ти, хто віддав рідній Батьківщині все своє життя, за найскромнішими розрахунками, 125 тисяч сімей, тобто фактично майже півмільйона безквартирних людей, а щорічно держава в змозі облагодіяти тільки кілька сотень із них...

На сьогодні, згідно зі Статутом, основними завданнями Фонду є:

— сприяння практичному здійсненню загальнодержавних, регіональних, місцевих і міжнародних програм, спрямованих на поліпшення соціально-економічного становища військовослужбовців, ветеранів Збройних Сил і членів їх сімей;

— поліпшення матеріального становища військовослужбовців, ветеранів Збройних Сил і членів їх сімей, сприяння соціальній реабілітації осіб, які потребують піклування;

— надання допомоги в будівництві житла для військовослужбовців.

Головний принцип діяльності Фонду — освоєння мирних професій і створення робочих місць з опорою на власні можливості.

Основою Фонду є його відділення, які на сьогодні функціонують у 14 областях, а також у містах Києві, Севастополі та Очакові. За час існування Фонду надано фінансову і гуманітарну допомогу в сумі, що перевищує 5 мільйонів гривень, придбано для військовослужбовців і ветеранів, а також надано допомогу у придбанні 455 квартир, виділено 687,7 га землі під 6756 земельних ділянок для індивідуального і дачного будівництва, проведено перенавчання і перекваліфікацію 8360 чоловік, працевлаштовано 6092 особи, надано безоплатну юридичну допомогу 862 особам.

За кошти Фонду здобули вищу освіту 12 осіб.

Члени Фонду за рахунок своїх підприємств започаткували страхову медицину, не тільки переховували кошти на вкрай необхідну медичну допомогу військовослужбовцям та їхнім родинам, а й сприяли клініці нейрохірургії і неврології Київського клінічного шпиталю Міністерства оборони України у придбанні сучасного ендоскопічного обладнання майже на 1 мільйон гривень для проведення унікальних хірургічних операцій на головному мозку методом малоінвазивного втручання.

Фонд також надав допомогу у виданні спеціалізованого медичного журналу, в якому висвітлюється і пропагується досвід вітчизняної хірургії і який набув величезної популярності не тільки в Україні, а й у країнах далекого та близького зарубіжжя.

У рамках схваленої Президентом України програми «Нагорода» Фонд ініціював надходження на спеціально відкритий рахунок коштів у сумі 200 тисяч гривень від своїх комерційних і промислових структур Херсонської, Донецької, Закарпатської, Черкаської і деяких інших областей країни. В результаті реалізації благодійницької програми «Нагорода» було виготовлено 6000 державних нагород України для нагородження ветеранів Великої Вітчизняної війни.

Уже в перші роки в різних галузях господарства за сприяння і безпосередньої допомоги Фонду було створено майже 50 підприємств. З тих чи інших причин в наявному конкурентному середовищі не всі створені підприємства виявилися достатньо ефективними і життєспроможними. На сьогодні налічується майже 30 успішних підприємств, які за цей час давно переросли рівень «малих» як за чисельністю робочих місць, так і за обсягами виробничих і грошових оборотів. Саме ці підприємства, створені колишніми військовослужбовцями за допомогою Фонду, становлять фінансову базу його діяльності.

Уся більш як десятирічна діяльність Фонду є свідченням того, що в Україні практичним досвідом Фонду закладено надійну основу для благодійництва у такій важливій для суспільства сфері, як розв'язання проблем соціального забезпечення та захисту військовослужбовців і військових ветеранів, благодійництва як запобіжного заходу для зменшення соціального напруження в суспільстві.

Відповідно до законодавства Фонд зберігає нейтралітет стосовно політичних партій, не втручається у службову діяльність керівництва органів державної влади. Але, маючи великий досвід адаптації звільнених у запас військовослужбовців до реалій цивільного життя, саме сьогодні просто не має права залишатися осторонь сучасних процесів у державі, пов'язаних із запланованим реформуванням Збройних Сил України.

Мета VII конференції Українського фонду соціальних гарантій військовослужбовців та ветеранів Збройних Сил є багатоаспектною:

— всебічний аналіз соціально-економічної ситуації, що складається в умовах докорінного реформування Збройних Сил України, та змін у всіх збройних формуваннях і спеціальних службах держави;

— уточнення пріоритетів діяльності Фонду в сучасних умовах очікуваних змін, оцінка змісту, обсягу, послідовності реалізації заходів соціального захисту військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, спеціальних служб і членів їхніх сімей;

— консолідація благодійницьких організацій ветеранів Збройних Сил України, органів внутрішніх справ, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, інших військових формувань, а також органів законодавчої, виконавчої та судової влади навколо проблем соціального захисту й підтримки ветеранів і членів їхніх сімей;

— здійснення організаційно-кадрових змін у Фонді, спрямованих на адекватне реагування на можливе виникнення соціального напруження в суспільстві внаслідок очікуваних недосконалостей процесів сучасної військової реформи.

Організаційний комітет VII конференції Українського фонду соціальних гарантій військовослужбовців і ветеранів Збройних Сил звернувся з пропозицією до керівництва комітетів Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони та з питань соціальної політики та праці, силових міністерств і відомств держави, Міністерства промислової політики України, Пенсійного фонду України, Державного комітету України у справах ветеранів, Національного координаційного центру адаптації військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та конверсії колишніх військових об'єктів, Генеральної прокуратури України, Військової судової колегії Верховного Суду України, Київської міської державної адміністрації, низки громадських організацій з пропозицією взяти участь у роботі конференції для залучення широких верств громадськості до справи опрацювання конкретних механізмів реалізації чинного і подальшого розвитку законодавчого забезпечення соціального захисту і адаптації військовослужбовців, що будуть звільнені під час реалізації нового етапу військової реформи.

В сучасних умовах виникнення нових загроз реально міжнародній і потенційно внутрішній безпеці, пов'язаних з нестабільністю в Євразійському регіоні, з урахуванням близькості військових конфліктів, геополітичного положення країни, економічного стану держави Український фонд соціальних гарантій військовослужбовців і ветеранів Збройних Сил у повній мірі усвідомлює назрілу необхідність нового етапу реформування Збройних Сил України як складової системи національної безпеки.

За умов недостатнього бюджетного фінансування діяльність саме благодійних організацій має бути спрямована на надання посильної допомоги органам державної влади у розв'язанні соціальних проблем суспільства, зокрема акцентувати на сприянні розв'язанню державного завдання з адаптації певних категорій громадян до нових для них реалій.

Поєднання зусиль держави і всього суспільства — головний алгоритм розв'язання цього дуже складного завдання.

Володимир ДЕМЬОХІН,
народний депутат України.

Закони слід

До Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації надходить значна кількість звернень громадян, стурбованих ситуацією, що пов'язана з нанесенням шкоди приватизованому житловому фонду шляхом переобладнання горищ у мансардні поверхи та неналежним використанням та утриманням допоміжних приміщень без згоди власників приватизованих квартир.

Ця проблема постала перед мешканцями центральних районів багатьох великих міст України. Їх ставили перед фактом існування інвестора, з яким підписано інвестиційний контракт і який готовий втілювати вигідні йому умови в життя. Зазначу, що у більшості випадків це здійснювалося без наявності потрібних дозволів та затвердженої в установленому чинним законодавством порядку проектно-кошторисної документації або цю документацію розробляли не спеціалізовані проектні організації, а окремі фірми, які навіть не мали ліцензії на виконання робіт з реконструкції.

Мешканці житлових будинків відстоювали свої права на допоміжні приміщення, для цього вони змушені були звертатися до органів державної влади та місцевого самоврядування, а в окремих випадках і до судових органів. Кожен з цих органів використовував положення чинного законодавства так, як вважав за потрібне, тобто однозначного застосування його положень не було. При цьому порушували права приватної власності громадян України, передбачені статтею 41 Конституції України.

У зв'язку з цим я вирішила ініціювати подання до Конституційного Суду України від групи народних депутатів з метою правового захисту належного утримання приватизованого житла. У конституційному поданні було порушено питання про офіційне тлумачення положень чинного законодавства України щодо захисту права співвласників житла на використання допоміжних приміщень багатоквартирних житлових будинків.

Отже, підставою для розгляду справи стала практична потреба у роз'ясненні та офіційній юридичній інтерпретації положень законів України «Про приватизацію державного житлового фонду», «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» та нормативно-правових актів, прийнятих на виконання цих законів.

Розгляд цього конституційного подання було розпочато Конституційний Судом 18 вересня 2003 року. Суд надав офіційне тлумачення положень статей першої та десятої Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду». Учасники конституційного провадження на пленарному засіданні Конституційного Суду підтримали позиції, викладені у поданні та письмових поясненнях, наданих нашою комісією.

2 березня ц. р. Конституційним Судом України було винесено рішення.

Дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України встановив, що окремі органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, а також деякі суди дотримуються точки зору, згідно з якою власники приватизованих квартир водночас є і співвласниками допоміжних приміщень багатоквартирного будинку (підвалів, горищ, сходів, колясочних тощо). Таке право у власників квартир, на їх думку, виникає з моменту приватизації житла, а тому без їхньої згоди не можна здійснювати будь-які юридичні дії щодо допоміжних приміщень (продавати, здавати в оренду, передавати у користування, перебудовувати тощо).

Водночас інші органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, їхні посадові особи, а також окремі суди виходять з того, що власники приватизованих квартир для набуття права спільної власності на допоміжні приміщення мають здійснити ще й додаткові дії — створити товариство чи об'єднання співвласників багатоквартирного будинку і обов'язково вступити до нього, прийняти будинок на свій баланс, укласти договір з постачальниками комунальних послуг, сплатити збір за користування цими послугами, зареєструвати допоміжні приміщення в бюро технічної інвентаризації.

Виступаючи на пленарному засіданні Конституційного Суду України, я як голова Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації виходила з того, що орган місцевого самоврядування не має права без згоди співвласників багатоквартирного будинку — власників приватизованих квартир — продавати, здавати в оренду або вирішувати питання перебудови, надбудови, добудови до нього споруд, забудови сходових клітин та в'їзно-виїзних брам, облаштування на фасадах будинків спеціального технічного обладнання промислового призначення тощо, за винятком проведення ремонтних робіт згідно із законодавством.

Згідно з частиною першою статті 1 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» суть приватизації державного житлового фонду полягає у відчуженні на користь громадян України, а отже, набуття ними у власність і квартир (будинків), кімнат у квартирах та одноквартирних будинках, де мешкають два і більше наймачів, і господарських споруд і приміщень (підвалів, сараїв тощо), що належать до них. Закон врегульовує відносини, пов'язані з виникненням, оформленням та набуттям права приватної власності на квартири та інші об'єкти, що належать до державного житлового фонду.

Конституційним Судом було встановлено, що відповідно до пункту 2 статті 10 вказаного закону допоміжні приміщення стають об'єктами права спільної власності співвласників багатоквартирного будинку, тобто їх спільним майном, одночасно з приватизацією громадянами квартир, що засвідчується єдиним документом — свідоцтвом про право власності на квартиру. Підтвердження набутого в такий спосіб права не потребує вчинення будь-яких інших додаткових юридичних дій. Власникам квартир немає необхідності створювати з цією метою об'єднання співвласників багатоквартирного будинку.

У багатоквартирних будинках, де не всі квартири приватизовано чи приватизовано цілком, власники неприватизованих квартир чи їх правонаступники і власники приватизованих квартир багатоквартирного будинку є рівноправними співвласниками допоміжних приміщень. Вони є рівними у праві володіти, користуватися і розпоряджатися допоміжними приміщеннями. Ніхто з власників квартир не має пріоритетного права користуватися та розпоряджатися цими приміщеннями, в тому числі і з питань улаштування мансард, надбудови поверхів і т. ін.

Є два рішення: правильне і найправильніше?

Від того, яке приймуть, залежить доля вузу і підприємств побуту

СИТУАЦІЯ

Варто заздалегідь примиритися з тим, що будь-яке рішення сумнівне, бо це звичайна річ, що, уникнувши однієї неприємності, опиняєшся в іншій.

Нікколо Макіавеллі.

Одного дня на початку весни Кабмін пікетували студенти інституту післядипломної освіти працівників сфери побутового обслуговування населення. Скромні, привітні хлопці й дівчата просили уряд залишити їх у рідній альма-матер, не позбавляти шансу одержати обрану спеціальність, не ламати долі, знищуючи єдиний в країні галузевий вуз.

Чи потрібний шевцю міністр?

Не потрібний — вирішили на Грушевського в 1990 році, і Міністерство побутового обслуговування пішло в небуття. У 1993-му наділені владою посхватилися, і рішенням Кабміну функції з реалізації державної політики в сфері побуту передали об'єднанню «Укрсоюзсервіс», утвореному на базі Мінпобуту. Сьогодні з 12 підприємств державної власності в сфері управління «Укрсоюзсервісу» залишилося чотири.

— Із 30 тисяч суб'єктів господарювання різних форм власності (30 тисяч працюючих) «Укрсоюзсервіс» плідно співпрацює з кожним третім, — розповідає заступник голови президії УСС Олексій Кибітко. — Ми займаємося підготовкою кадрів і підвищенням їх кваліфікації; готуємо проекти законодавчих і нормативних актів; організовуємо конкурси, семінари, майстри-класи; створили п'ять методичних центрів і стільки ж ліг з професійних видів послуг; розробили кілька галузевих стандартів, 20 рекомендацій і інструкцій...

Одне слово, УСС успішно замінює міністерство, виконуючи координуючі функції і не одержуючи при цьому жодної копійки з держбюджету. Щоправда, в 1998 році «Укрсоюзсервіс» одержав від Кабміну в користування п'ятиповерховий будинок площею 73145 кв. м. і 2079 кв. м. прилеглої території на Воровського, 22. Але оскільки міні-міністерство не держустанова, будинок було передано державному УкрНДКІпобуту. Інститут і «пригрів» УСС, надавши йому в оренду кілька кімнат.

Слово — тінь справи

— А в листопаді 2003 року директор УкрНДКТІпобуту Віктор Корзенков підписав акт про передачу будинку на Воровського ТОВ «Техно-Центр», одеській фірмі, — констатує Олексій Кибітко. — Без узгодження з нами, Мінекономіки, Мінфіном Корзенков фактично подарував державне майно вартістю майже 21 мільйон гривень. Подарував як внесок у статутний фонд «Техно-центру».

І була б ця «благодійність» кричущим свавіллям, якби акт прийому-передачі будинку не затвердив заступник голови Фонду держмайна С. Лазаренко. УкрНДКТІпобут, з'ясовується, виступив співзасновником зганої фірми (39%), на що, за твердженням першого заступника міністра юстиції В. Супруна, не мав права як державна установа. Не вправі був директор інституту відчужувати будинок з державності без оголошення конкурсу. Мінекономіки (В. Хорошковський) у своєму висновку також відзначає, що передача будинку в статутний фонд суспільства «є грубим порушенням чинного законодавства».

Озброївшись такими аргументами, голова Ради УСС Сергій Косих звертається до Кабміну з проханням оцінити дії директора Корзенкова. ***Віктор Янукович розпорядився терміново вжити заходів для повернення відчуженого майна.*** Фонд держмайна запропонував співзасновникам повернутися, так би мовити, на початкові позиції листопада 2003-го. Але ті не поспішали і не поспішають.

Голова ФДМ М. Чечетов у відповіді прем'єр-міністру тим часом відзначає, що «рішення питання повернення... будівлі у державність залежить від позиції... «Техно-центру». А відповідно до Конституції, мовляв, усі суб'єкти незалежно від форм власності рівні перед законом. І якщо фірма не захоче віддавати державне майно, передане в статутний фонд, «держава матиме право одержати грошовий еквівалент вартості» будинку.

А згоду ФДМ на те, щоб УкрНДКТІпобут виступив співзасновником приватної фірми і передав будинок, Чечетов пояснив неефективним використанням площ, необхідністю реконструкції будинку (під офісний центр) і відсутністю на це коштів (12 млн. грн.). А «Техноцентр», мовляв, береться з аварійного будинку зробити шедевр. Але після цього місця орендарям, у тому числі УСС, там, зрозуміло, не буде. Нехай вони переселяються в п'ятиповерхівку інституту післядипломної освіти на Білоруській. Куди подіти дітей і викладачів з обладнаних кабінетів, майстерень, лабораторій? До Національного університету технологій і дизайну. Нехай там навчаються і викладають.

Одне слово, пішов до Кабміну відповідний проект постанови ***(на момент підписання газети до друку цей проект став правовим актом).***

Діяти за законом

Цим проектом документа, крім вищезгаданого, передбачено інститут на Білоруській позбавити юридичного статусу підприємства, що підпорядковані УСС, приватизувати, а сам «Укрсоюзсервіс» ліквідувати через непотрібність.

Цього разу Віктор Федорович написав на листі Чечетова: «З висновками ФДМ погодитися(?!)». І доручив вирішити долю УСС, підприємств і установ. Щоправда, попросив «діяти відповідно до законодавства».

Після цього на його адресу пішли листи. Від студентів, викладачів, працівників сфери побуту з регіонів... Тоді і дозріли на акцію протесту майбутні перукарі, модельєри, дизайнери...

А Віктор Корзенков — уже колишній директор науково-дослідного інституту. Його нинішній керівник Євген Кондрашов у розмові з автором категорично висловився за повернення в державну власність будинку на Воровського і проти переведення студентів до університету.

— «Укрсоюзсервіс» чотирнадцять(!) років прагнув зберегти галузь, вона на очах почала підніматися з колін, а тут її знову хочуть підкосити, — констатують донецькі керівники відомих підприємств побуту.

Земляків, хочеться вірити, Віктор Янукович почує і вибере з двох власних рішень найправильніше. Адже ще Сенека зазначав: «Хто приймає рішення, не вислухавши протилежну сторону, чинить несправедливо, навіть якщо рішення це було справедливе».

Інший мислитель у XVIII столітті, як у воду дивився, стверджуючи, що політик думає про наступні вибори, а державний діяч — про прийдешнє покоління.

Хто ви, Вікторе Федоровичу?

Іван ІЛЛЯШ.

Віктор Янукович не почув земляків: інститут, як юридичну особу, ліквідовано, підприємства приватизуватимуть, а «Укрсоюзсервіс»...

виконувати всім!

Аналізуючи порушені у конституційному зверненні і конституційному поданні питання щодо визнання права власників приватизованих і неприватизованих квартир багатоквартирних будинків або органів місцевого самоврядування чи місцевих державних адміністрацій розпоряджатися допоміжними приміщеннями, а також конструктивними елементами таких будинків

(фундамент, несучі стіни, міжповерхові перекриття, сходові марші тощо), Конституційний Суд України виходив з правової характеристики спільного майна власників квартир, конкретизованої у Законі України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку».

Правовий режим майна, що перебуває у спільній власності власників квартир, має визначатися, відповідно до пункту 7 частини першої статті 92 Конституції України, виключно законами України.

Згідно зі статтею 19 Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» спільне майно власників квартир складається з неподільного та загального майна. Неподільне майно перебуває у їх спільній сумісній власності і не підлягає відчуженню, загальне майно — у спільній частковій власності. Відповідно до закону співвласники допоміжних приміщень мають право розпоряджатися ними в межах, встановлених зазначеним законом та цивільним законодавством.

Отже, питання щодо згоди власників квартир — співвласників допоміжних приміщень багатоквартирного будинку — на надбудову поверхів, улаштування мансард і т. ін. з використанням при цьому конструктивних елементів будинку, як і на вчинення інших дій стосовно допоміжних приміщень (оренда тощо), має вирішуватися відповідно до законів про власність та інших законів України, передусім Цивільного кодексу України.

На підставі викладеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 51, 63, 65, 67, 69, 93, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України вирішив:

1. В аспекті конституційного звернення і конституційного подання положення частини першої статті 1, положення пункту 2 статті 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» треба розуміти так:

1.1. Допоміжні приміщення (підвали, сараї, комори, горища, колясочні і т. ін.) передаються безоплатно у спільну власність громадян одночасно з приватизацією ними квартир (кімнат у квартирах) багатоквартирних будинків. Підтвердження права власності на допоміжні приміщення не потребує здійснення додаткових дій, зокрема створення об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, вступу до нього.

1.2. Власник (власники) неприватизованих квартир багатоквартирного будинку є співвласником (співвласниками) допоміжних приміщень нарівні з власниками приватизованих квартир.

1.3. Питання щодо згоди співвласників допоміжних приміщень на надбудову поверхів, улаштування мансард у багатоквартирних будинках, на вчинення інших дій стосовно допоміжних приміщень (оренда тощо) вирішуються відповідно до законів України, які визначають правовий режим власності.

2. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

3. Рішення Конституційного Суду України підлягає опублікуванню у «Віснику Конституційного Суду України» та в інших офіційних виданнях України.

На жаль, Конституційний Суд України не розглянув питання про порядок надання згоди співвласників допоміжних приміщень на надбудову поверхів, улаштування мансард у багатоквартирних будинках, на вчинення інших дій стосовно допоміжних приміщень, пославшись на те, що всі дії з цих питань вирішуються згідно з законами України, які визначають правовий режим власності, що має забезпечити права власників приватизованих квартир.

Отже, з моменту приватизації власники приватизованих квартир стають співвласниками будинку і відповідно до своїх часток у ньому зобов'язані його утримувати. Відповідно до своєї частки у житловому будинку вони отримали право власності на допоміжні приміщення будинку (підвали, горища, холи, колясочні та ін.), а також на його конструктивні елементи — частини споруди, які забезпечують її цілісність та належні технічні умови функціонування (фундамент, несучі стіни, міжповерхові перекриття, сходові марші, конструкції даху, покрівля, в'їзна група тощо), як на майно, що перебуває у загальному користуванні і не може бути відокремленим.

Статтею 355 Цивільного кодексу України визначено, що майно, яке є у власності двох або більше осіб (співвласників), належить їм на праві спільної власності (спільне майно). Право спільної власності виникає з підстав, передбачених законом. Спільна власність вважається частковою, якщо договором або законом не встановлено спільну сумісну власність на майно.

Спільне майно співвласників багатоквартирного будинку складається з неподільного та загального майна. Розпорядження неподільним майном, що є у спільній сумісній власності, тобто неподільною частиною житлового комплексу, яка складається з частини допоміжних приміщень, конструктивних елементів будинку, технічного обладнання будинку, що забезпечують належне функціонування житлового будинку, здійснюється відповідно до закону за згодою всіх співвласників, що передбачено пунктом другим статті 369 Цивільного кодексу України.

І наостанок зазначу, що в Києві створено Спілку власників житла, яку я очолюю. Ми плануємо поширити її дію в межах усієї держави і найближчим часом утворюватимемо Спілку власників житла України, яка сприятиме захисту житлових прав наших співгромадян.

Валентина СЕМЕНЮК,
народний депутат України,
голова Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації.

Пов'язка на очах Феміди

Репортаж із залу суду. Апеляційного

ФАСАДИ І ЗАДВІРКИ

...На засідання Колегії суддів судової палати з цивільних справ Апеляційного суду м. Києва у справі № 22—78 я заглянув, як мені здавалося, у найцікавіший момент. На дебати. І помилився. Встановлений представницьким, у мантіях, тріумвіратом трьох дам під головуванням Наталії Прокопчук двохвилинний регламент для полеміки сторін нічого нового для мене по суті конфлікту не відкрив. Утішило одне: вся процедура зайняла менше години.

Позов, а точніше — боротьба мешканців приватизованих квартир у багатоквартирному будинку № 4 по вулиці Городецького з ТОВ «Миколаївське» (власником, як вважають позивачі, незаконно придбаного цією фірмою підвалу) особисто мені і до того була відома докладно. Просто було цікаво: які аргументи на свою користь приведе відповідач. Тому що, як мені, непосвяченому, здавалося, позиція позивачів більш ніж переконлива, а рішення Печерського суду в справі № 2—2130/03 від 23 жовтня 2003 року, що не задовольнило їхню вимогу, — просте непорозуміння, така собі випадкова судова помилка. Зрештою, не помиляється тільки той, хто нічого не робить.

Але відповідач у залі суду на дебатах не з'явився. А два юристи з приватного комерційного центру правової допомоги «Правозахист», котрі представляли відповідно до діючого законодавства його інтереси, за межі двохвилинного регламенту не вийшли, заявивши лише про повну незгоду з контрстороною.

Цікаво було інше. Судовий тріумвірат практично не поставив сторонам жодного уточнюючого запитання. Урочисто відправившись на нараду, що тривала не більш як десять хвилин, голова відразу оголосила ухвалу, віддруковану щільним шрифтом на п'яти стандартних сторінках. Але навіть кваліфікованому оператору комп'ютерного набору, що друкує з готового тексту, для такої роботи знадобилося б щонайменше півтори години. Тоді ж усім присутнім стало зрозуміло, що ухвалу було заготовлено і викладено на папері задовго до початку судового засідання. Виходить, для всіх трьох суддів — Н. Прокопчук, Є. Лапчевської та А. Пікуль — дебати сторін, що є одним із основних інструментів для з'ясування істини в судовому розгляді з цивільних справ, були простою формальністю.

Безумовно, слова, а тим паче емоції не завжди є аргументом. А надто в майнових суперечках. Але за безстороннього аналізу документів, представлених сторонами щодо скарги, оформленої в справу № 22—78, заздалегідь підготовлену, безапеляційну стосовно одноголосності, ухвала Колегії суддів судової палати з цивільних справ апеляційного суду при всій повазі до третьої влади викликає вже не подив, а розпачливе здивування, що граничить з визнанням власної розумової неповноцінності. Втім, судіть самі.

Правовою базою для подання позовної заяви про визнання договору купівлі—продажу підвалу, укладеного між фондом комунального майна Старокиївського району столиці, що канув у небуття, і ТОВ «Миколаївське», недійсним для мешканців будинку № 4 по вулиці Городецького послужив п. 2 ст. 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду». Зазначимо: закону прямої дії. Який гласить, що допоміжні приміщення, як, наприклад, підвали, горища, колясочні, сходові марші, інженерні комунікації тощо, під час приватизації житла стають спільною власністю власників квартир багатоквартирних будинків, як цілісного житлово-майнового комплексу.

Контраргумент відповідача: підвал не є частиною будинку на тій підставі, що колись, у період «холодної війни», його було пристосовано під бомбосховище, а потім використовували як склад молочного кафе-бару, що функціонував на першому поверсі. Начебто через це він перестав бути підвалом! Уже від такого трактування розум за розум заходить. А ось ще деякі подробиці.

У договорі купівлі—продажу продавцем виступила неіснуюча на момент його підписання організація, а сам документ завізовано неіснуючою де-юре посадовою особою. До речі, проти якої, з цієї причини, прокуратурою Шевченківського району де-факто порушено кримінальну справу відразу по двох статтях Кримінального Кодексу України: ч. 1 ст. 365 (перевищення влади і службових повноважень) і ч. 1 ст. 366 (службова підробка). І хоча справу ще не закінчено досудовим слідством, аргумент відповідача простий: посадова особа мала повне право на свої дії.

Ще одна істотна з точки зору здорового глузду деталь. Те, що спірне приміщення є невід'ємною частиною цілісного житлово-майнового комплексу, позивачі аргументують тим, що кілька по суті державних організацій (ЖЕО № 601, що обслуговує будинок, Печерська райдержадміністрація та комунальне підприємство «Київжитлоспецексплуатація») документально підтвердили: у підвалі будинку № 4 по вулиці Городецького розташовано інженерні комунікації. Контраргумент відповідача — довідка про відсутність у підвалі будь-яких комунікацій, видана... вищезгаданою приватною фірмою «Правозахист»! Я поцікавився задекларованими видами діяльності цієї організації. Нічого схожого на проведення архітектурно-будівельних експертиз не знайшов. Ну не можна ж справді вважати такими юридичні консультації адвокатів і операції щодо оцінки майна.

Не втомлюватиму читача іншими аргументами позивачів і контраргументами відповідачів. Щодо мене, всі вони побудовані по алгоритмі вищевикладених прикладів. Але визначенням тріумвірату апеляційних суддів, ухваленого ім'ям України, скаргу позивачів відхилено. Відповідне рішення Печерського районного суду від 23 жовтня 2003 року залишено без змін. Що ж! Нам залишається лише поважати таке рішення.

Ігор НАУМЕНКО.

Post scriptum

Коли репортаж із залу апеляційного суду вже було написано, Конституційний Суд України обнародував рішення в справі про конституційне звернення громадян і подання 60 народних депутатів про офіційне трактування п. 2 ст. 10, ст. 1 і ст. 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду». Визначено чітко: горища, підвали, колясочні, комори тощо є допоміжними приміщеннями й передаються безоплатно у спільну власність мешканців багатоповерхових будинків одночасно з приватизацією ними власних квартир. (Повний текст рішення Конституційного Суду України з цього питання див. «ГУ», 16 березня ц. р., № 49).

Проте на практиці горища і підвали багатьох будинків (особливо в центрі Києва) перейшли у власність окремих фірм і приватних власників. Про, м'яко кажучи, сумнівні з правової точки зору механізми «легітимізації» подібних угод наша газета неодноразово публікувала матеріали під рубрикою «Фасади і задвірки». Однак абсолютна більшість позовів городян з цього приводу, як і у випадку з підвалом будинку № 4 по вулиці Городецького, районними судами не задовольнялася, а скарги у вищі судові інстанції відхилялися.

Вищенаведене рішення Конституційного Суду докорінно змінює ситуацію. По-перше, незадоволені громадяни-співвласники допоміжних приміщень у багатоквартирних будинках тепер мають можливість звернутися до Верховного Суду з касацією у зв'язку з новими обставинами, що відкрилися. А по-друге — і це найголовніше! — дістали правову основу для порушення в судах цивільних позовів про визнання договорів недійсними: повернення незаконно відчуженої спільної власності. Причому у своїх діях вони можуть дійти і до Страсбурзького суду з прав людини. І якщо таке станеться — рішення тамтешніх суддів не важко передбачити. Тому що в світі власність на нерухоме майно священна. У тому числі й спільна.

Найближчим часом редакція планує інтерв'ю з цього приводу з суддею Конституційного Суду.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат

Цей Закон визначає поняття, розміри та порядок сплати рентних платежів за видобуті нафту, природний газ і газовий конденсат в Україні, контроль за правильністю їх обчислення і сплати та відповідальність платників таких платежів.

Розділ І.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат — загальнодержавні обов'язкові платежі, які сплачуються з вартості обсягів нафти, природного газу і газового конденсату, видобутих у межах території України;

середній дебіт свердловин на родовищі — середній по родовищу обсяг видобутку нафти, природного газу або газового конденсату з кожної з діючих на родовищі свердловин експлуатаційного фонду у звітному податковому періоді, визначений як частка від ділення фактичного обсягу видобутку нафти, природного газу або газового конденсату на родовищі у звітному податковому періоді на сумарну кількість відпрацьованих у цьому періоді свердловинодіб;

середня глибина свердловин на родовищі - частка від ділення загального метражу глибини діючих свердловин експлуатаційного фонду на родовищі у звітному податковому періоді на кількість цих свердловин.

Стаття 2. Платники рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат, об'єкти і ставки рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат, порядок їх обчислення і сплати не можуть встановлюватись або змінюватись іншими законодавчими актами, крім законів про внесення змін до цього Закону.

Розділ II.

ПЛАТНИКИ РЕНТНИХ ПЛАТЕЖІВ ЗА НАФТУ, ПРИРОДНИЙ ГАЗ І ГАЗОВИЙ КОНДЕНСАТ, ОБ'ЄКТИ ТА БАЗА ОПОДАТКУВАННЯ ДЛЯ РЕНТНИХ ПЛАТЕЖІВ ЗА НАФТУ, ПРИРОДНИЙ ГАЗ І ГАЗОВИЙ КОНДЕНСАТ

Стаття 3. Платниками рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат є суб'єкти підприємницької діяльності, що здійснюють видобуток нафти, природного газу чи газового конденсату в межах території України та зареєстровані платниками податку.

Стаття 4. Об'єктом оподаткування для рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат є обсяги нафти, природного газу і газового конденсату, видобуті в межах території України у звітному податковому періоді, за винятком обсягів фактичних втрат і виробничо-технологічних витрат нафти, природного газу і газового конденсату при їх видобуванні, підготовці до транспортування і транспортуванні, але не більше нормативних обсягів втрат і виробничо-технологічних витрат.

Перелік та порядок визначення розмірів нормативних втрат та виробничо-технологічних витрат нафти, природного газу і газового конденсату при їх видобуванні, підготовці до транспортування і транспортуванні встановлюються органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Базою оподаткування для рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат є вартість обсягів видобутих нафти, природного газу і газового конденсату, визначених статтею 4 цього Закону.

Вартість обсягів нафти, природного газу і газового конденсату визначається за договірними цінами, але не нижчими за середні ринкові ціни у звітному податковому періоді, або за регульованими цінами, без урахування вартості послуг на постачання і транспортування та податку на додану вартість (ПДВ). Порядок визначення середніх ринкових цін встановлюється органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат включаються до їх ціни (без ПДВ) у звітному податковому періоді, в якому відбувся видобуток продукції нафтогазовидобувними підприємствами.

Розділ III.

СТАВКИ, СТРОКИ І ПОРЯДОК СПЛАТИ РЕНТНИХ ПЛАТЕЖІВ ЗА НАФТУ, ПРИРОДНИЙ ГАЗ І ГАЗОВИЙ КОНДЕНСАТ

Стаття 7. Рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат визначаються, виходячи з обсягів видобутих нафти, природного газу і газового конденсату, гірничо-геологічних умов їх видобутку та ціни реалізації.

Сума рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат, що підлягає сплаті платником рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат, розраховується за формулою:

$$P = \frac{O \times C \times Ц_ф}{100} + O \times (1 - \frac{C}{100}) \times (Ц_ф - Ц_б \times \frac{I_i}{100}) \times (1 - \frac{П}{100}) \times K,$$

де *O* — обсяг видобутих нафти, природного газу або газового конденсату платником рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат у звітному податковому періоді, за винятком обсягів фактичних втрат і виробничо-технологічних витрат, обсягів нафти, природного газу або газового конденсату, реалізованих за регульованими цінами, та обсягів понад базові обсяги нафти, природного газу і газового конденсату, видобутих з родовищ, що мають важковидобувні та виснажені запаси, тонн або 1000 м^3;

C — середньозважена ставка рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат (відсотків), що визначається за окремою формулою, наведеною нижче;

$Ц_ф$ — середньозважена ціна нафти, природного газу або газового конденсату, за якою платник рентних платежів реалізує продукцію у звітному податковому періоді, за винятком продукції, що реалізується за регульованими цінами (без ПДВ), гривень за тонну або гривень за 1000 м^3;

$Ц_б$ — базове значення ціни за нафту, природний газ або газовий конденсат (без ПДВ), гривень за тонну або гривень за 1000 м^3.

Для нафти $Ц_б$ = 600 гривень за тонну (без ПДВ);

для природного газу $Ц_б$ = 275 гривень за 1000 м^3 (без ПДВ);

для газового конденсату $Ц_б$ = 760 гривень за тонну (без ПДВ);

I_i- річний індекс інфляції, відсотків;

П - ставка податку на прибуток підприємств, відсотків;

K - коефіцієнт розподілу надприбутку між державою та нафтогазовидобувним підприємством, K= 0,5.

Середньозважена ставка рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат (відсотків) визначається за формулою:

$$C = \frac{\sum (O_n \times C_{i n \ln})}{\sum O_n},$$

де O_n - обсяг нафти, природного газу або газового конденсату, видобутий з *n*-го родовища у звітному податковому періоді, тонн або 1000 м^3;

$C_{i nln}$ - диференційована ставка рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат для n-го родовища з i-тим середнім дебітом нафти, природного газу або газового конденсату та з l-тою середньою глибиною свердловин на родовищі, що визначається згідно з таблицями 1 та 2, відсотків.

Таблиця 1

Диференційовані ставки рентного платежу для природного газу та газового конденсату (*Cil*), відсотків

Середня глибина свердловин на родовищі, м	Середній по родовищу дебіт однієї експлуатаційної свердловини (Д), 1000 м^3 за добу або тонн за добу			
	до 10 включно	від 10 до 50 включно	від 50 до 200 включно	більше 200
до 2000 включно	1,8 х Д	18+0, 18 х (Д-10)	25+0,033 х (Д-50)	30 відсотків
від 2000 до 3000 включно	1,25 х Д	12,5+0,16 х(Д- 10)	19+0,027 х (Д-50)	23 відсотки
від 3000 до 4000 включно	0,85 х Д	8,5+0, 14 х(Д-10)	14+0,020 х (Д-50)	17 відсотків
від 4000 до 4500 включно	0,5 х Д	5+0,1 х (Д-10)	9+0,013 х (Д-50)	11 відсотків
від 4500 до 5000 включно	0,2 х Д	2+0,05 х (Д-10)	4+0,007 х (Д-50)	5 відсотків

Таблиця 2

Диференційовані ставки рентного платежу для нафти (Cil), відсотків

Середня глибина свердловин на родовищі, м	Середній по родовищу дебіт нафти однієї експлуатаційної свердловини (Д), тонн за добу			
	до 5 включно	від 5 до 25 включно	від 25 до 100 включно	більше 100
до 2000 включно	3,6 х Д	18+0, 35 х (Д-5)	25+0,067 х (Д-25)	30 відсотків
від 2000 до 3000 включно	2,6 х Д	13+0,30 х (Д-5)	19+0,053 х (Д-25)	23 відсотки
від 3000 до 4000 включно	1,8 х Д	9+0, 25 х (Д-5)	14+0,040 х (Д-25)	17 відсотків
від 4000 до 4500 включно	1,1 х Д	5,5+0,18 х (Д-5)	9+0,027 х (Д-25)	11 відсотків
від 4500 до 5000 включно	0,5 х Д	2,5+0,08 х (Д-5)	4+0,013 х (Д-23)	5 відсотків

Стаття 8. Для обсягів нафти, природного газу або газового конденсату, що реалізуються (за регульованими цінами, які встановлюються відповідними державними органами, розрахунок рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат проводиться окремо за формулою:

$$P = \frac{O_p \times C \times Ц_p}{100},$$

де O_p - обсяг нафти, природного газу або газового конденсату, що реалізується за регульованими цінами у звітному податковому періоді, тонн або 1000 м3. Обсяги нафти, природного газу або газового конденсату, що реалізуються за регульованими цінами у звітному податковому періоді, встановлюються органом, уповноваженим Кабінетом Міністрів України;

$Ц_p$ - регульована ціна (без ПДВ та вартості послуг з транспортування і постачання), гривень за тонну або гривень за 1000 м^3.

Стаття 9. Розмір сум рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат, що підлягають сплаті, визначається платниками рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат самостійно.

Звітний податковий період для рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат дорівнює календарному місяцю.

Розрахунки рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат складаються платниками щомісяця (окремо за кожним видом продукції) і подаються до органів державної податкової служби за місцезнаходженням платника рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат протягом 20 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного податкового періоду.

По закінченні звітного року платник рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат коригує суму розрахованих протягом року рентних платежів з урахуванням фактичних цін на нафту, природний газ і газовий конденсат, включаючи результат коригування до суми нарахованих рентних платежів у перший місяць наступного року.

Стаття 10. Сума рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат у повному обсязі, обчислена відповідно до розрахунку за звітний місяць, повинна бути внесена платником до Державного бюджету України протягом 10 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку подання розрахунку рентних платежів за нафту, природний газ і газовий конденсат.

Розділ IV.

ПІЛЬГИ ЩОДО СПЛАТИ РЕНТНИХ ПЛАТЕЖІВ ЗА НАФТУ, ПРИРОДНИЙ ГАЗ І ГАЗОВИЙ КОНДЕНСАТ

Стаття 11. Від оподаткування рентними платежами за нафту, природний газ і газовий конденсат звільняються обсяги нафти, природного газу і газового конденсату:

видобуті в межах територіальних вод і виключної (морської) економічної зони України;

видобуті з родовищ, що залягають на глибині понад 5000 метрів;

понад базові обсяги нафти, природного газу і газового конденсату, видобуті з родовищ, затверджених Кабінетом Міністрів України як такі, що мають важковидобувні та виснажені запаси.

Розділ V.

ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 12. Спори, що виникають з питань застосування положень, передбачених цим Законом, вирішуються в порядку, встановленому чинним законодавством України.

Розділ VI.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 13. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2004 року, за винятком розділу III, що набирає чинності з 1 січня 2005 року.

Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
5 лютого 2004 року.
№ 1456-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 206 Митного кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Статтю 206 Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 38—39, ст. 288) доповнити двома абзацами такого змісту:

«морських і повітряних суден, які ввозяться з метою ремонту;

устаткування та матеріалів, призначених нерезидентами для будівництва та ремонту морських і повітряних суден».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
17 лютого 2004 року.
№ 1495-IV

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Албанія про сприяння та взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Албанія про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану25 жовтня 2002 року у м. Тирані, ратифікувати.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
18 лютого 2004 року.
№ 1502-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Сирійської Арабської Республіки про торговельне судноплавство

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Сирійської Арабської Республіки про торговельне судноплавство, підписану 5 червня 2003 року в м. Києві, ратифікувати.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
18 лютого 2004 року.
№ 1503-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Спеціального Адміністративного Району Гонконг Китайської Народної Республіки про морський транспорт

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Спеціального Адміністративного Району Гонконг Китайської Народної Республіки про морський транспорт, підписану в м. Гонконг 2 квітня 2003 року, ратифікувати.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
18 лютого 2004 року.
№ 1504-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про морське торговельне судноплавство між Кабінетом Міністрів України і Головним Народним Комітетом Великої Соціалістичної Народної Лівійської Арабської Джамагирії

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду про морське торговельне судноплавство між Кабінетом Міністрів України і Головним Народним Комітетом Великої Соціалістичної Народної Лівійської Арабської Джамагирії, підписану в м. Тріполі 30 червня 2003 року, ратифікувати.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
18 лютого 2004 року.
№ 1505-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про науково-технічне співробітництво між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Австрія

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду про науково-технічне співробітництво між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Австрія, підписану 6 червня 2003 року в м. Києві, ратифікувати.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
18 лютого 2004 року.
№ 1506-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Словацької Республіки про науково-технологічне співробітництво

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Словацької Республіки про науково-технологічне співробітництво, підписану 2 грудня 2002 року в м. Києві, ратифікувати.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
18 лютого 2004 року.
№ 1507-IV.

Учорашні уроки на завтрашній день

ВРОЖАЙ-2004

Минулої п'ятниці Прем'єр-міністр України Віктор Янукович збирав у Полтаві великий агропромисловий «хурал». Столичних і регіональних високопосадовців у «всеукраїнській житниці» за апробованими ще з компартійних часів сценаріями возили «потьомкінськими» селами й підприємствами. Хоч такі у регіоні, як, власне, й повсюди в Україні, вже можна перелічити на пальцях. От коли б бодай трохи вбік: розбитими дорогами, на руїни ферм, машинних станів, вимираючими від бездарних реформ селами; поцікавитись у простих людей, як їм живеться без зарплат чи на мізерні пенсії, якими бачать майбутнє своїх дітей та онуків, що вони думають про той-таки уряд і його аграрну політику... Та хто це допустить! Утім, сам прем'єр на прес-конференції визнав, що від такої «показухи» треба рішуче відмовлятися. Власне, це до слова. Далі, як запевнив загал на нараді Міністр аграрної політики Віктор Слаута, лише «по ділу».

Хімія «гонить»... хімію

Сім мільйонів гектарів озимини, зокрема 5,5 млн. га пшениці, перезимували добре й задовільно. Насіння на весняний засів накопичено аж на 104 відсотки, проте останнім часом розплодилося чимало господарств, звідки «гонят шелуху», отож надалі міністерство прийматиме заявки на посівне збіжжя тільки через облдержадміністрації, а не від різномастих «ходоків».

Без селітри чи аміачної води доброго врожаю не виростиш. Тому 140 млн. грн., виділених селянам із бюджету як компенсація за минулорічні втрати від недороду, уряд розпорядився «загнати» в хімічні заводи, щоб звідти отримати мінеральну підживу для весняних посівів. Із уже згаданої суми використано лише... 11 млн. грн.! До початку квітня, може, буде освоєно ще 10 мільйонів. У тій самій Полтавській області із 350 тис. га озимини підживлено лише 60 тис. га... Обізнані з ситуацією стверджують, що вітчизняні добрива йдуть на експорт — попит там на них не менший, ніж на рідному ринку, зате ціни значно вищі. Проте один керівник приватного агроформування повідав мені «секрет»: якщо безпосередньо на хімзаводі давати за кожну тонну селітри по 33 гривні готівки на «лапу», то все буде «о'кей!» Саме так він вирвав кілька вагонів добрив і практично закінчив весняне підживлення озимини, має резерв на ярину, технічні культури. «Діватися нема куди. Економічно вигідно. А що вдієш, у такій країні живемо...»

«Кузька» зазіхає на наш коровай

Чудово перезимував і «гербарій» шкідників: усілякі «кузьки», клопи, черепашки, бур'яни, одне слово, та нечисть, яка може над'їсти наш спільний буханець. Конче необхідно закупити засоби захисту рослин, і без кредитів тут аж ніяк не обійтися. Та банки неохоче йдуть на контакт із селянами, підвищують процентні ставки за позики, обмежують їх спрямування. Загалом у країні за потреби в два мільярди гривень селяни не отримали й мільярда.

Трактор у книжці: дир-дир-дир

За традицією, перед початком наради її учасники та гості оглянули виставку агропромислової техніки, виготовленої підприємствами країни. Якщо немає з чим порівняти, то побачене впливає позитивно і навіть додає оптимізму — можемо, коли захочемо! Та коли докопатися суті... Нинішня заявка на придбання техніки у країні становить 2,5 млрд. грн., а промисловість може видати «на-гора» не більш як на один мільярд. Та ще й треба подивитись, якої якості. Керівник агрофірми «Маяк» Котелевського району Тетяна Короєт бідкається, що, маючи за минулий рік понад сім мільйонів чистого прибутку, не може придбати необхідні знаряддя обробітку грунту, трактори, машини, комбайни. Що вже казати про пересічні господарства! Отож і доводиться витягувати в поле борони, зв'язані мотузками, а в жнива заморські «джондіри» збирають наш урожай за півкопи.

Не вродить — горе, а вродить — удвічі

А чи не повториться позаминулорічна ситуація, коли за доброго врожаю ціни на нього знизили до «ну просто смішних», і спритні ділки зірвали на тому добрий прибуток. Знову-таки, за селянський рахунок. У аграрному міністерстві прогнозують: за врожайності пшениці 25 ц/га, собівартості 600 грн., одна тонна коштуватиме щонайменше 800 грн. Держава зобов'язується закупити три мільйони тонн, а куди дівати решту? Питання зовсім не риторичне, бо далі розмов про ринок зерна справа не йде.

Вони такі бідні

Селяни, звісно. В агропромисловому комплексі середня зарплата ледве перевищує 200 грн., в окремих регіонах ще менше. Доходи від здачі в оренду майнових і земельних паїв — кілька мішків збіжжя, зазвичай некондиційного, дещиця цукру, олії або гречки. Тим часом для керівників, у чиїх руках опинилися земля й майно сотень людей, нині сущий «рай». Вони, знаючи, що й самі тимчасові власники, намагаються максимально використати особистий і безконтрольний доступ до фінансових операцій, вдаються до різних непевних оборудок тощо. Одне слово, наживаються хто як може і зуміє. Відтак, один-двоє на село жирують, а решта бідують. Та це тема вже для іншої розмови.

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Хоч небо засівай

300 тонн насіння цукрових буряків не можуть реалізувати спеціалізовані господарства Вінниччини

ПРОБЛЕМА

Вінничани внесли пропозицію: поповнити високоякісним посівним матеріалом Державний насіннєвий резервний фонд. Її підтримав віце-прем'єр-міністр з питань АПК Іван Кириленко. Та досі в засіки не засипано жодної тонни. Як пояснив виконавчий директор обласної асоціації «Поділляцукор» Леонід Козодой, запропоновані умови не влаштовують виробників насіння, бо потребують додаткових витрат. Йдеться не про транспортні затрати, необхідні для доставки посівного матеріалу на завод. Хоча це теж стане в копієчку. У десятки разів дорожче обійдеться процедура калібрування: за одну тонну підготовленого у заводських умовах насіння потрібно сплатити підприємству дві тисячі гривень. Без цього резервний фонд відмовляється його брати.

Мертвий капітал

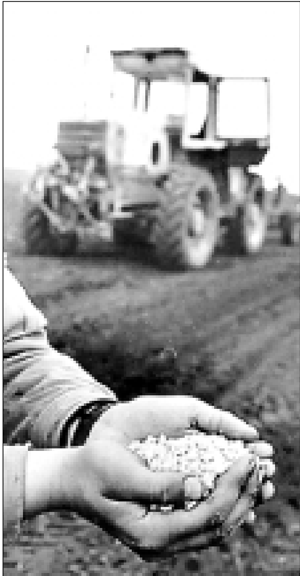
Зберігати насіння рекомендують на Вінницькому насіннєвому заводі. Але на підприємстві не погоджуються з таким розв'язанням проблеми. Кажуть, що через це можуть мати зайві клопоти. Наприклад, з тією ж подятковою. Тим часом посівний матеріал лежить на складах господарств. «Мертвий» капітал, кажуть господарники, які витратили на його вирощування значні кошти.

У 20-х роках минулого століття на Вінниччині було створено 22 спеціалізовані господарства для вирощування насіння цукристих і забезпечення ним новостворених колгоспів. До того часу посівні одиниці завозили з-за кордону. У 70-х роках вінницьким насінням засівали 70—75 відсотків бурякових площ тодішнього Союзу. У 90-х — 600—650 тисяч гектарів цукристих. Дванадцять із тих господарств збереглися донині. В Україні насіння цукрових буряків вирощують лише у трьох областях: крім Вінницької, у Київській і Харківській.

Чому втрачається ринок насіння?

Іван Путишин, керівник сільгосптовариства «Самгородське» Козятинського району:

— Проблеми з реалізацією насіння, на мою думку, зумовлені насамперед жорсткою конкуренцією. З одного боку, в нас з'явилися сорти зарубіжних селекцій. З другого — насінням торгують, як кажуть, «підпільні Кіндрати». Хто тільки не пропонує селянам свої послуги для його продажу! Покупцям непросто відрізнити, які посівні одиниці справжні, а які фальшиві. Адже кожен пред'являє сертифікат якості. Від такої плутанини найбільше потерпають наші спеціалізовані господарства.

Юрій Сологуб, перший заступник голови правління сільгосппідприємства «Жданівське» Хмільницького району:

— Хочу застерегти селян: дешевим насіння не може бути. За одну посівну одиницю еліти для маточних буряків (потім з них вирощуємо насіння фабричних буряків), платимо 270 гривень. Сам процес затратний не лише в коштах. Потрібен час, два роки щонайменше, щоб отримати насіння. Проте тяжке фінансове становище багатьох господарств не дає можливості замислюватися: беруть що дешевше.

У нас тим часом щороку залишаються перехідні запаси насіння. Нині маємо 40 тонн високоякісного посівного матеріалу на суму 400 тисяч гривень. Продати вдалося лише 20 тонн. Ще трохи обміняли на необхідні матеріали. Решта... Якщо ситуація не зміниться, насіння стане ще менше. Дехто з керівників, знаю, вже готовий відмовитися від ліцензій на його виробництво.

Експансія з-за Дністра

За даними Вінницької митниці, з сусідньої Молдови станом на 17 березня ц. р. ввезено 124 тонни насіння цукрових буряків на суму 13 мільйонів 182 тисячі гривень. Відповідно до міждержавної угоди про вільну торгівлю мито з насіння не справляється.

Парадокс: звідки в Молдові взялися буряки? Сусіди їх майже не вирощують. Зате щороку саме звідти Україна, зокрема Вінниччина, отримує насіння цукрових буряків. Як пояснив начальник обласної Державної інспекції з насінництва Дмитро Нікітюк, у молдовському місті Бельци розташоване спільне молдовсько-німецьке підприємство з переробки насіння солодких коренів. Звідти й везуть. На думку співрозмовника, без конкуренції не обійтися. Водночас Дмитро Григорович нагадав, хто будував Вінницький насіннєвий завод: на початку минулого століття це зробили німці. І нині на його базі створено два українсько-німецькі СП. Вони дуже активно займаються насінництвом.

Із 120 тисяч посівних одиниць насіння, придбаного цукрозаводами й господарствами Вінниччини у нинішньому році (це 60 відсотків до потреби на посівну кампанію-2004), німецьке насіння становить лише 5,8 відсотка (дані Вінницької обласної державної інспекції з насінництва).

Щоправда, є ще один бік медалі. Тіньовий. Господарники з південних районів області, сусіди молдован, стверджують, що бізнес на насінні буряків за Дністром поставлено на широку ногу. Співрозмовники назвали декілька міст, де приватні структури займаються обробкою насіння. Як саме воно обробляється, тема окремої розмови. Без сумніву, значно гірше, ніж у заводських умовах. Частину такого насіння контрабандою постачають до України.

До речі, ще не так давно підприємницькі структури Молдови активно закуповували насіння на Вінницькому насіннєвому заводі. В себе його обробляли і потім повертали назад. Продавали трохи дешевше, ніж заводчани. Тому на нього був попит. Кажуть, що нині контрабанди поменшало. А господарники, які не раз «обпікалися» на дешевинці, воліють мати справу безпосередньо з цукрозаводами. Ті з цукроварень, що надійно стоять на ногах, зазвичай дають насіння у кредит. Селяни розраховуються за нього, коли зберуть урожай.

Важче фермерам. Їм у такий спосіб насіння не дають. А самотужки легко купити кота в мішку...

Пропозиції виробників насіння для МінАП: ***вивчити питання експорту вітчизняного насіння до країн колишнього Союзу. Зокрема, в Росію, яка, на думку співрозмовників, закуповує насіння цукристих у Німеччині за ціною сто євро за тонну. Наше в чотири-п'ять разів дешевше. Його якість перевірена десятиліттями вирощування коренів у різних кліматичних зонах тієї-таки Росії.***

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ЗАПИТУЙТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

З правом на пай

До редакції нашої газети надходить багато листів з проханням надати роз'яснення з різних питань, що постають під час реалізації права власності, паювання землі, розподілу майна колишніх колгоспів тощо.

Хто має право на одержання земельного паю? — запитує наша читачка Тамара Ківнець із Сумської області.

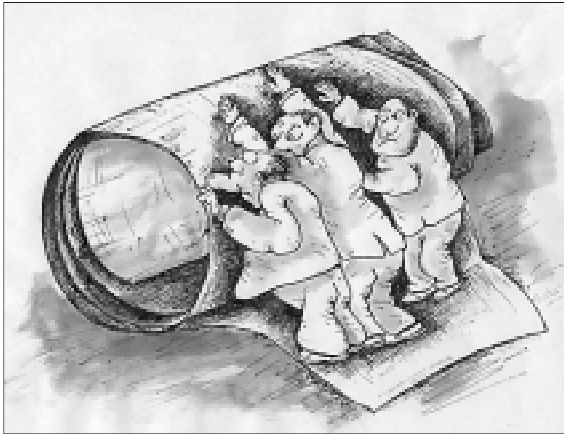
Указом Президента України за 08.08.1995 р. №720 «Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» визначено, що право на земельну частку (пай) мають члени колективного сільськогосподарського підприємства, сільськогосподарського кооперативу, сільськогосподарського акціонерного товариства, в тому числі пенсіонери, які раніше працювали в ньому і залишаються його членами на момент видачі земельних сертифікатів відповідно до списку, що додається до державного акта на право колективної власності на землю. У паюванні вартість і розміри земельних паїв усіх членів підприємства, кооперативу, товариства є рівними. Список громадян, як додаток до державного акта, формується безпосередньо підприємством відповідно до статуту, розглядається і затверджується загальними зборами членів підприємства та підписується головою місцевої ради і головою колективного сільськогосподарського підприємства. Тому право на земельну частку мають тільки члени недержавного сільськогосподарського підприємства, а надання права на земельний пай здійснюється відповідно до встановленого членства в підприємстві на час виготовлення та видачі державного акта господарства.

Хто є членами КСП, яким надається право на одержання земельного паю? — цікавиться Степан Вінник з Харківщини.

Згідно із законодавством членами КСП вважаються:

- постійні працівники — члени КСП;
- пенсіонери, які раніше працювали в КСП і залишилися його членами, незалежно від місця їх проживання;
- військовослужбовці строкової служби, якщо вони не вийшли з КСП;
- особи, направлені на навчання, якщо вони залишилися членами КСП;
- жінки, які перебували у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами або у відпустці для догляду за дитиною віком до трьох років;
- члени КСП, що обіймали виборні посади в органах державної влади або місцевого самоврядування, якщо збереження за ними членства було передбачено у статуті КСП.

На запитання відповідала Наталія ХОМЕНКО.

Мал. Михайла САЧКА.

Третина безоплатних юридичних консультацій, наданих торік українцям, стосувалася земельних питань — Мін'юст

Згуртувала проблема

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Ми вже розповідали читачам («Голос України», №33 від 20 лютого 2004 року) про проблему, що може загальмувати подальший розвиток української плитної галузі. А в неї впродовж трьох останніх років вкладено солідні іноземні інвестиції, завдяки чому та привнесеному західному досвідові в Україні налагоджено випуск ламінованих плит, які не поступаються за якістю імпортним. Відтак уперше український споживач став віддавати перевагу вітчизняній плиті.

Однак усі набутки у вітчизняній плитній галузі може перекреслити демпінг з боку іноземних виробників ДСП, які наситили український ринок імпортною продукцією — у декілька разів дешевшою від тієї, що продається на внутрішньому ринку країни-імпортера. Тому природно, що низка українських виробників для захисту своїх інтересів звернулася до Міністерства економіки та європейської інтеграції України з клопотанням порушити антидемпінгове розслідування імпорту в Україну ламінованих деревностружкових плит, тим паче, що від демпінгу втрачає і наша держава, оскільки держбюджет недоотримує десятки мільйонів доларів.

Реакція не забарилася: рішенням від 19 грудня 2003 року № АД-88/2003/52-127 було почато розслідування щодо імпорту в Україну ламінованих деревностружкових плит із Польщі та Словаччини.

До слова, проблема демпінгу близька не лише вітчизняним виробникам ДСП, а й імпортерам плит, і, звичайно, виробникам меблів. Адже він боляче відгукнувся і на меблевому виробництві, бо меблі з так званих демпінгових плит набагато дешевші, а відтак конкурувати на рівних у ціні практично неможливо. А що «демпінгова» проблема згуртувала національних виробників, свідчить той факт, що вони з 11 по 15 березня у Києві гуртом обговорили її. Звертаючися через «ГУ» до Кабінету Міністрів України, Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, під яким поставили свої підписи представники 36 вітчизняних підприємств. Вони наводять аргументи на користь того, щоб поставити заслін на шляху демпінгу:

«Метою демпінгу, як явища, є захват зовнішніх ринків та ліквідація конкурентів на них. Саме тому існування демпінгових поставок ДСП ламінованих в Україну, що є нічим іншим як реалізацією демпінгової політики іноземних виробників та експортерів, не може бути залишено без застосування відповідних заходів, спрямованих на припинення демпінгу. Зараз демпінговим імпортом під загрозу поставлено існування українського виробництва ДСП ламінованих, державні інтереси, створення привабливого інвестиційного клімату в деревообробній галузі та можливість втримати вкладені інвестиції в економіці держави, запобігти їхньому відтоку з України. Так само зачіпаються інтереси ряду виробників меблів, які страждають від недобросовісної конкуренції, викликаної демпінговим імпортом, а також інтереси імпортерів плит.

Зауважимо, що 2004 рік має чи не вирішальне значення для плитної галузі України. Нинішнього року намічено ввести в дію додатково два потужні виробництва ДСП ламінованих. У разі продовження демпінгового імпорту успішна реалізація цих проектів неможлива.

Ми, учасники обговорення цієї проблеми, переконані, що у разі зупинення розвитку національного виробництва ДСП ламінованих, українська галузь виробництва меблів забезпечуватиметься сировиною з-за кордону за залишковим принципом, а іноземні виробники отримають змогу нав'язувати вигідні тільки їм умови роботи. Ще гірша ситуація складеться у разі занепаду української плитної галузі під тиском потужних демпінгових поставок. Саме тому застосування антидемпінгових заходів має стратегічне значення для деревообробної та меблевої галузей України.

Ось чому ми просимо підтримати національного виробника і застосувати попередні та остаточні антидемпінгові заходи стосовно демпінгового імпорту в Україну ДСП ламінованих з Польщі та Словаччини».

Що ж, тепер слово за Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України. І чим швидше воно прозвучить, тим менших збитків зазнає галузь і держава в цілому від демпінгу.

Олександра ДАВИДОВА.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі № 10/267-03 визнано банкрутом Колективне сільськогосподарське підприємство «Сигнал» (22145, Вінницька область, Козятинський район, с. Сигнал), банківські реквізити: рах. № 26001221150001 в Козятинському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 302117, код ЕДРПОУ 00845944.

Ліквідатором призначено управління Пенсійного фонду України в Козятинському районі Вінницької області (22100, м. Козятин, вул. П. Орлика, 5, тел. (04342) 2-24-88).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю **«ІРЕН-ОЙЛ»** (адреса: Одеська область, Овідіопольський район, смт. Таїрово, вул. Набережна, 1, код ЄДРПОУ 30559597) оголошує про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців від дня публікації оголошення.

Правління ВАТ «Миколаївгаз»

повідомляє про проведення чергових загальних зборів, які відбудуться 02.04.2004 року о 10 годині ранку в приміщенні ВАТ «Миколаївгаз» за адресою: м. Миколаїв, вул. Чигрина, 159.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2003 рік та основні напрямки розвитку на 2004 рік.
2. Звіт голови ревізійної комісії.
3. Звіт голови спостережної ради.
4. Затвердження річного звіту і балансу, фактичного розподілу прибутку за 2003 рік та планового на 2004 рік.
5. Ліквідація дочірнього підприємства «Пропангазсервіс».
6. Затвердження змін та доповнень до Статуту і внутрішніх Положень ВАТ «Миколаївгаз».
7. Зміни у складі органів управління товариства.

Реєстрація акціонерів починається з 8.00 по документам, що підтверджують особу акціонера, або довіреність на право участі в чергових загальних зборах.

Телефон для довідок: (0512) 24-23-76 з 8.00 до 17.00

Постановою господарського суду Херсонської області міжгосподарський Генічеський комбікормовий завод Херсонська обл., Генічеський р-н, с. Рівне, код в ЄДРПОУ 00687652, р/р № 26006328 в АППБ «Аваль», м. Каховка, Херсонська обл., МФО 352509 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Харківської області (м. Харків, пл. Свободи, буд. 5, Держпром, 8 під.) від 24 лютого 2004 р. по справі № Б-19/172-03 Товариство з обмеженою відповідальністю «Куп'янськспецлит» (63700, Харківська область, смт. Ковшарівка, м. Куп'янськ, р. 46005301760607 в філії «Відділення Промінвестбанку в м. Куп'янськ, Харківської області», МФО 351511, код ЗКПО 31676285) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Мацокін Володимир Володимирович (ліцензія серії АА № 249724 від 19.10.2001 р., м. Ізюм, Харківської області, вул. Соборна, буд. 22).

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 05.03.2004 р. по справі № 19/37 визнало ТОВ «Торгово-промислова фірма «Сатурн» (71503, м. Енергодар, Запорізької області, вул. Будівельників, 13А; ЗКПО 13629254, р/р 26006207542090, МФО 313399) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор — арбітражний керуючий Житник Володимир Петрович (Ліцензія № 047630), тел. 8-050-4867444.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, бульвар Хмельницького, 446) постановою від 01/03/04 (справа № 24/144-б) визнано Приватне підприємство «Північна промислова компанія» (03039, м. Київ, вул. Козача, 11а, код ЄДРПОУ 32589178, р/р 26006300358001, в АКБ «ТАС-Комерцбанк», м. Київ, МФО 300164, Св. про реєстрацію платника ПДВ № 37067716, ІПН 325891726508) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Відповідно до постанови суду ліквідатором майна призначено Качкурова Фаріта Васильовича ліцензія: серія АА № 250136, видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України від 12/12/01 (02192, м. Київ, вул. Міропільська, 156, тел.8-044-543-41-86).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатори ВАТ «Макіївський домобудівельний комбінат» та ВАТ «Донецький м'ясокомбінат»,

повідомляють про проведення конкурсів з продажу активів. На конкурс виставляється будівля головного виробничого корпуса (під розборку) ВАТ «Макіївський домобудівельний комбінат», розташований за адресою: Донецька обл., м. Макіївка, вул. Миколаєва, 6, початкова ціна продажу — 11 388,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 569,40 грн. На конкурс виставляються активи ВАТ «Донецький м'ясокомбінат», які знаходяться за адресою: 83059, м. Донецьк, пр. Ілліча, 105; цінні папери (пакет акцій —210 000 шт.), початкова ціна продажу — 1050,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 52,50 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсах необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсів можна ознайомитись у організатора конкурсів. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті по 16 квітня 2004 р. включно. Конкурси відбудуться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 22 квітня 2004 р., об 11.00 та 12.00 год., відповідно за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області.

Довідки за телефонами: 385-39-23/52 та на сайті www.bankruptcy.internet.dn.ua.

Господарським судом Херсонської області (73000, Херсон, вул. Горького, 18) 19.01.2004 року порушено справу № 5/15Б про банкрутство ВАТ «Голопристанський райагробуд» (75600, Херсонська обл., м. Гола Пристань; ЄДРПОУ 03587336, р/р 26009301308 в Голопристанському відділенні 32149 Ощадбанку Херсон, МФО 342133).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Аксьонова В. В., ліц. АА № 630046 від 18.11.2003; м. Херсон, Червонофлотська, буд. 3; тел. (0552) 24-82-86.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 02.03.2004 року у справі № 32/128 Б визнав банкрутом ДП Будівельно-монтажний поїзд № 1 Закритого акціонерного товариства «Трест «Донбастрансбуд» (код ОКПО 01380298; адреса: 86000, м. Ясинувата, Донецької області, вул. Некрасова, 17, р/р 26002170550000 у АБ «Ікар-Банк», м. Донецьк, МФО 334594) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Куріненко Олександра Станіславовича (ліцензія АА № 140444).

Згідно постанови Господарського суду Харківської області по справі № Б-48/19-04 від 10.03.04 р. Колективне підприємство «Подолянка» визнано банкрутом.

Претензії кредиторів приймаються протягом 1 місяця з дня публікації за адресою: м. Харків, вул. Ком. Уборевича, 32, кв. 63. Ліквідатором призначений Романов Н. Н.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) постановою від 02 лютого 2004 р. по справі № Б-19/143-03 визнав банкрутом дочірнє підприємство ВАТ «Куп'янський ливарний завод» виробничо-комерційну фірму «Механо-складальне підприємство» та відкрив ліквідаційну процедуру. Реквізити боржника — м. Куп'янськ, Харківської області, Україна, 63734, код ЄДРПОУ 23917497, р/р № 26001301760010 у Куп'янському відділенні ПІБ, МФО 351511.

Ліквідатором боржника призначено Мацокіна Володимира Володимировича, ліцензія № 249724 серії АА від 19.10.2001 року (місце проживання: 64300, м. Ізюм, вул. Соборна, 22).

Закрите акціонерне товариство **«Закритий інвестиційний фонд «Станк-Інвест»** (код ЄДРПОУ 23457104) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються в письмовій формі протягом двох місяців з моменту публікації даного оголошення за адресою: 61060, м. Харків, пр. Московський, 140/1. Довідки за тел. (0572) 28-22-53.

Ліквідаційна комісія ЗАТ «ЗІФ «Станк-Інвест».

Наказом по ВАТ «Куп'янський ливарний завод» згідно з рішенням зборів акціонерів і змін до плану санації товариства ліквідується ДП «Інженерний центр технології і конструювання литва» ВАТ «Куп'янський ливарний завод» м. Куп'янська, код ЄДРПОУ 239117445.

Ліквідаційна комісія приймає претензії кредиторів протягом місяця з дня опублікування, за адресою: м. Куп'янськ, Харківської обл., ДП «ІЦТКЛ» ВАТ «КЛЗ», тел. 8 (05742) 6-70-45.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив справу № 23/76-б, про банкрутство Приватного підприємства «Гленвер» (м. Київ, вул. Чапаєва, 4 Г, к. 7, код 31454199, рах. 26002337289001 в РЦ КБ «Приватбанк», МФО 320649. Розпорядником майна ПП «Гленвер» призначено арбітражного керуючого Щербаня О. М., ліцензія АА № 047812, від 19.10.2001 р., поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 157.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк-48, вул. Артема, 157) 02.02.2004 р. порушено провадження у справі № 15/16 Б про визнання банкрутом Закритого акціонерного товариства «Монтажне управління № 2 «Електропівденмонтаж» код ЄДРПОУ 00121838 (розташованого за адресою: 83044, Донецька область, м. Донецьк-44, пл. Героїв Сталінграду, 1) п/р № 260003015900032, 26047308590032, 26009302590032 у Філії «Промислове відділення Промінвестбанку» у м. Донецьку, ЄДРПОУ 09334300, МФО 334301). По ст.6 Закону України «Про відновлення платоспроможності чи боржника визнання його банкрутом» та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Богатиренко Станіслава Борисовича (ліцензія № 249947 від 19.10.01 р. 83055, м. Донецьк-55, вул. Горького-154/4, тел. 383-17-06 UMC).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 03.03.2004 р. по справі № Б 19/160-04 визнав СВК «Миколаївський» (код ЄДРПОУ 30749493, с. Миколаївка, Дворічанський р-н, Харківської обл., 62740), банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Кардаша Сергія Леонідовича, Ліцензія № 140479, серія АА від 02.07.2002 року. Адреса для кореспонденції: пл. Жовтнева, буд. 7, кв. 95, м. Куп'янськ, Харківська обл., 63705.

Спостережна Рада АРК «Антарктика»
повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 14 травня 2004 року о 10.00 за адресою: вул. Пантелеймонівська, 3 (приміщення театру ім. М. Водяного).

Порядок денний:

1. Звіт генерального директора про результати роботи АРК «Антарктика» за 2002—2003 рр. і перспективи розвитку в 2004-2005 рр.
2. Звіт Спостережної Ради.
3. Звіт Ревізійної комісії.
4. Питання формування органів АРК «Антарктика».
5. Затвердження результатів діяльності АРК «Антарктика» за 2002-2003 рр.
6. Про виплату дивідендів за 2002-2003 рр.
7. Внесення змін до Статуту АРК «Антарктика».
8. Створення, реорганізація і ліквідація дочірніх підприємств, філій і представництв, затвердження їх Статутів і положень.

Реєстрація акціонерів з 8.30 до 9.45 в день проведення зборів. Для реєстрації при собі необхідно мати паспорт і сертифікат акцій.
Тел. 8-0482-49-67-80.

АТЗТ «Укркомплектмонтаж—налагоджування»
повідомляє, що загальні збори засновників (акціонерів) відбудуться 30 квітня 2004 року о 14.00 за адресою: м. Київ, вул. Березняківська, 12, кім. 109.

Порядок денний:

1. Розгляд та затвердження звіту про результати діяльності товариства.
2. Затвердження результатів діяльності (річного балансу), та визначення порядку розподілу прибутків, покриття збитків.
3. Про визначення з питання щодо випуску акцій згідно до вимог чинного законодавства.
4. Різне.

АТЗТ «Вторресурси № 3» повідомляє:
14 травня 2004 року о 16.00 в приміщенні актового залу товариства за адресою: м. Київ, вул. Колекторна, 38/40, відбудуться чергові загальні збори акціонерів АТЗТ «Вторресурси № 3».
Реєстрація акціонерів з 13.00 до 15.30 за місцем проведення зборів.

Порядок денний:

1. Звіт правління, Спостережної Ради, Ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності АТЗТ «Вторресурси № 3» за 2003 рік.
2. Затвердження річного звіту, балансу та розподілу прибутку за 2003 рік.
3. Про делегування повноважень загальних зборів правлінню АТЗТ «Вторресурси № 3».

Для участі у зборах мати при собі:
а) документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника;
б) представнику акціонера мати при собі доручення на право участі у зборах.
Довідки за телефоном: 562-12-56.
Правління АТЗТ «Вторресурси № 3»

Господарський суд Київської області (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58 б) порушив справу № 32/26-2004 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю українсько-німецьке підприємство з іноземними інвестиціями «Техно-фарм Вільна Тарасівка» адреса: 09132, Київська обл., Білоцерківський р-н, с. Вільна Тарасівка, вул. Перемоги, 2., п/р № 26006301180118 в ПІБ м. Біла Церква, МФО 321057, ідентифікаційний код 20622264).
Розпорядником майна українсько-німецького підприємства товариства з обмеженою відповідальністю «Техно-фарм Вільна Тарасівка» призначено арбітражного керуючого Дранченко Валентину Василівну (Ліцензія АА № 630098 від 11.12.03 р.) адреса: м. Київ, вул. Мукачівська, буд. 3/9, кв.14.
Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) постановою від 10.02.2004 р. по справі № 6/16-7/14 визнав банкрутом ПП «Компанія «Інтерсервіс» (вул. Виговського, 41/154, м. Львів, ЗКПО 25230190) і відкрив ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Череватого Любомира Богдановича (79022, м. Львів, вул. Городоцька, 277). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з опублікування даного оголошення.
Втрачені свідоцтва про державну реєстрацію, установчі документи, печатка та штамп ПП «Компанія «Інтерсервіс» вважати недійсними.

Постановою Господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18) від 02.02.2004 р. за заявою ДПІ в Ленінському районі порушено провадження по справі № 2-11/4249 про визнання банкрутом Сільськогосподарське закрите акціонерне товариство «Луговое» (98206, АР Крим, Ленінський район, с. Лугове, пр. Фрунзе, 1, р/р 260026563 в АКБ АППБ «Аваль» м. Сімферополь, МФО 324021, ОКПО 30899111).
Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Головачов В. Д. (АР Крим, Красногвардійський район, с. Петровка, квартал Єгудіна, 38/14), ліцензія арбітражного керуючого № 485251, серія АА від 27.03.2003 р.
Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Дочірнє підприємство «Красхім-Краситель»
(код ЄДРПОУ 30663922) повідомляє про припинення своєї діяльності у зв'язку з реорганізацією шляхом приєднання до товариства з обмеженою відповідальністю «Нафтол-Краситель». Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дати опублікування оголошення за адресою: м. Рубіжне, пл. Хіміків, 2.

Господарським судом Донецької області (вул. Артема-157, м. Донецьк, 83018, Україна) за заявою ДПІ у м. Краматорську 02.02.2004 р. порушена справа 15/17Б про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Зеленбуд» (код ЄДРПОУ 03361891), юр. адреса: вул. Горького, 2а, м. Краматорськ, Донецької обл., 84300, р/р 26003980988 в Краматорській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 334486.
Розпорядником майна призначений Максимов І. М. (ліцензія № 668258).
Ухвалою господарського суду від 02.02.2004 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.
Претензії приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) постановою від 11.03.2004 р. по справі № Б26/121/03 визнав відкрите акціонерне товариство «Петриківське хлібоприймальне підприємство» (51800, Дніпропетровська область, Петриківський район, с. Петриківка, вул. Леніна, 2, п/р 2600205021 у Дніпродзержинській філії АППБ «Аваль», МФО 306663, код ЄДРПОУ 00953651) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру у справі.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іванову Вікторію Василівну, ліцензія № 484179 від 20.12.2002 р., адреса: 49081, м. Дніпропетровськ, пр. ім. газ. «Правда», 14/21, тел. 31-87-12).

ЗАТ «ЗЕТ» ЗКПО 21932601,
юридична адреса: м. Кривий Ріг,
вул. Подбельського, 14/84
ліквідується, претензії приймаються протягом 2-х місяців з моменту опублікування.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) порушив справу № 14/133 про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Чернишівське» (19011, Черкаська область, Канівський район, с. Черниші, р/р 260022460 у Канівському відділенні ЧОД АППБ «Аваль», код ЄДРПОУ 00131920).
Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Пшеничного Сергія Миколайовича (ліцензія № 250213 від 19.12.2001 р., адреса: 18000, м. Черкаси, вул. Вернигори, 16, кв. 6). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою від 05.03.04 господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу № Б40/4/40 про банкрутство ПП «Байкал», 49022, м. Дніпропетровськ, вул. Океанська, б.2., р/р 26002210290100 в ДОД АППБ «Аваль», МФО 305653, ЄДРПОУ 20202415.
Розпорядником майна призначена Чеснова Наталя Володимирівна, ліцензія АА № 250312, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-А, оф. 201.

ЗАТ «Страхова компанія «Моноліт» змінює своє найменування на ЗАТ «Страхова компанія «Статус» з 16.03.2004 року. ЗАТ «Страхова компанія «Статус» являється повним правонаступником ЗАТ «Страхова компанія «Моноліт» та відповідає по всім боргам та зобов'язанням.

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) постановою від 19 лютого 2004 року по справі № 5/218-Б Спільне підприємство «Інвестиційно-фінансова компанія «Югенергоінвест» (73000, м. Херсон, вул. Івана Вазова, 1-А; код ЄДРПОУ 21288198) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Запорожець Дмитро Юрійович (ліцензія АА № 487833 від 26.05.2003, м. Херсон, а/с 48, т. 8-0552-24-82-86).

Уточнення
Оголошення про проведення публічних торгів ЦМК ВАТ «Краситель», було надруковано на 11 сторінці 24 лютого 2004 року № 35 (3285). На сторінці було помилково вказано 24 лютого 2003 року № 35(3285).

ТОВ «Енергосоюз Харків» повідомляє про ліквідацію Товариства. Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дати опублікування за адресою: 03067, м. Київ, вул. Машинобудівна, 42. Телефон 201-20-07.

До уваги акціонерів ЗАТ «Укрвино»!
Збори акціонерів призначені на 15-00 7 квітня 2004 року за адресою:
м. Київ, вул. Саперне поле, 5 в зв'язку з відсутністю договора оренди приміщення не відбудуться.
Адміністрація Філії № 25 «Укрвино» ДКТП «Хрещатик».

Ухвалою Господарського суду Львівської області (вул. Личаківська, 81, м. Львів) від 19.12.2004 року порушено справу за № 6/375-4/282 про банкрутство ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ГОРОДОЦЬКИЙ РАЙАГРОПРОМБУД» (ЗКПО 03585053, ю. а. вул. П. Мирного, 6, м. Городок, Львівська область, рахунки № 26006370593001, МФО 325644, № 26006301109, МФО 325015, № 260085028, МФО 325570, № 260007446, МФО 325570).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гулу Ярослава Омеляновича, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України № 419202 від 16 жовтня 2002 року, проживає за адресою: — вул. Полуботка, 11, кв. 71, м. Львів.

Філія ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області та ліквідатор ВАТ «Будкомплект»
повідомляють про проведення повторних публічних торгів (аукціону) з продажу цілісного майнового комплексу підприємства-банкрута заводу залізобетонних виробів ВАТ «Будкомплект», який знаходиться за адресою: м. Чернігів, вул. Щорса, 59, 59/2. Завод побудований в 1953 р., остання реконструкція проводилася в 1973-74 р., призначений для виробництва продукції із залізобетону, бетону, дерева. Завод має під'їзні залізничні колії, електропостачання, водопостачання та КНС. Площа земельної ділянки складає 17,07 га. До складу цілісного майнового комплексу входять наступні об'єкти нерухомості:

1. Адмінбудівля двоповерхова площею 466,8 м².
2. Частина адміністративно-господарської будівлі площею 214,4 м².
3. Залізобетонний цех зі складом готової продукції та полігонами загальною площею 18055,3 м².
4. Бетонно-розчинний цех площею 2255,1 м².
5. Транспортний цех площею 331,5 м².
6. Компресорний цех площею 311,5 м².
7. Столярні цеха (2 шт.) загальною площею 7998,1 м².
8. Лісорозпилювальний цех зі складом та навісами загальною площею 811,4 м².
9. Механічна майстерня площею 291,2 м².
10. Споруда паросилового цеху з навісом та прибудовами загальною площею 1530,5 м² (місцезнаходження об'єкту: м. Чернігів, вул. Щорса, 59/4).

Обладнання по цехам складає близько 2500 одиниць основних засобів. Експертна вартість майна з врахуванням 30% знижки становить 3 825 633,00 грн. (в т. ч. ПДВ 20%).
Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ «АВАЛЬ», МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. Заяви на участь в публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 14000, м. Чернігів, вул. Мстиславська, 9 з 9.00 до 18.00 (крім вихідних).
Публічні торги (аукціон) відбудуться 23 квітня 2004 року об 11.00 за адресою: 14000, м. Чернігів, вул. Мстиславська, 9.
Додаткову інформацію про об'єкт продажу можна отримати за телефонами: м. Чернігів — (0462) 15-23-27, (0462) 176-434.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області проводить конкурс по реалізації майна банкрута ВАТ «Вишнівчицький цукровий завод»
(Хмельницька обл., Чемеровецький р-н, с. Вишнівчик, вул. Заводська, 1). На конкурс виставлено майно: лот № 1 — Індивідуально визначене майно машин і обладнання мехмайстерні, машин і обладнання (відділу головного механіка, ТЕЦ, ХВО, мийного відділення, очисних споруд, водокачки Грицків, Вапнякового відділення), машин і обладнання (цеху доочистки, мийки, бурякоцеху, газового, ремонтного, очисного, вис, продовольчого цеху, компресорної, ТЕЦ, кузні, токарні, пекарні, деревообробного цеху, інструментального, цукрового, мішкового цеху), обладнання їдальні, обладнання лабораторії КВП і А, машин і обладнання деревообробні майстерні. Початкова ціна продажу —180000,00 грн. (в т. ч. ПДВ); лот № 2 — Машин і обладнання залізничного цеху. Початкова ціна продажу — 6000,00 грн. (в т. ч. ПДВ); лот № 3 — Будівлі і споруди. Початкова ціна продажу —43000,00 грн. (в т. ч. ПДВ). Гарантійні внески в розмірі 5 % від початкової ціни продажу перераховуються на р/р 260057155 в ХОД АППБ «Аваль», МФО 315966, код 26334909, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області, реєстраційний збір за участь у конкурсі по реалізації майна для фіз. осіб — 17 грн., для юр. осіб — 34 грн. перераховується на р/р 260087154 в ХОД АППБ «Аваль», МФО 315966, код 26334909, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області.
Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заявку та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області, 29000, м. Хмельницький, вул. Соборна, 42.
Строк подання заяв 25 календарних днів з дня публікації у газеті. Конкурс відбудеться 28.04.2004 р. о 12.00 год. за адресою: м. Хмельницький, вул. Кам'янецька, 70, к. 3.
Довідки за тел.: (03822) 6-10-98.

Ухвалою від 5.03.04 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу № Б 40/6/40 про банкрутство ТОВ «Фор-Т» 49008, м. Підгородне, пров. Садовий, 40-А, р/р 26004018520100 в ДОД АППБ «Аваль», МФО 305653, ЄДРПОУ 23374849.
Розпорядником майна призначена Чеснова Наталя Володимирівна, ліцензія АА № 250312, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-А, оф. 201.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) 24.02.2004 р. порушено провадження у справі № 43/119 про банкрутство акціонерного товариства «Україна-Холдинг-Лізинг» (04071, м. Київ, вул. Хорива, 41), п/р № 26001301212 в ВАТ «Державний ощадний банк України». Розпорядником майна призначено Єгоренкова С. В. (ліцен. серії АА № 668256 від 09.01.2004 р.).

До екстремальних ситуацій готові

АКТУАЛЬНО

Нове навчальне обладнання на 56 тисяч гривень отримав від релігійної громади із США Український науково-практичний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Міністерства охорони здоров'я. Сучасні багатофункціональні манекени оснащено системами, що моделюють реакцію людського організму. Таке тренувальне обладнання дасть можливість відпрацьовувати навички надання екстреної допомоги у разі травм, серцево-легеневих патологіях тощо.

Такі учбово-тренувальні центри діють у Донецьку та Львові. Згодом їх буде створено в усіх регіонах країни.

До речі, фахівці Центру надавали медичну допомогу постраждалим від стихійних лих в Індії, Туреччині, Ірані.

Ірина БУЛАНЕНКО.

На знімку: директор Українського науково-практичного центру екстремальної медицини та медицини катастроф Георгій Рощін (**ліворуч**) та завідувач відділення підготовки інструкторів з надання медичної допомоги в екстремальних ситуаціях Михайло Нацюк демонструють навчальне обладнання.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

ЦЬОГО ДНЯ

23 БЕРЕЗНЯ

■ 1654 р. У Москві розпочалися переговори між українським посольством та російським урядом, на яких було ухвалено так звані Березневі статті. ■ 1824 р. Народився польський письменник Теодор-Томаш Єж. Автор кількох повістей із життя українських селян. ■ 1877 р. У Києві почато регулярні спостереження за рівнем води в Дніпрі. ■ 1921 р. Олександрівськ перейменовано на Запоріжжя. ■ 1928 р. Фортецю Кам'янця-Подільського оголошено заповідником. ■ 1944 р. Закладено Центральний ботанічний сад АН України. ■ 1954 р. В УРСР оголошено набір молоді для освоєння цілини в Сибіру й Казахстані.

СЬОГОДНІ — ВСЕСВІТНІЙ МЕТЕОРОЛОГІЧНИЙ ДЕНЬ

Погода, клімат і вода в інформаційну еру

Вчасно повідомити про біду покликані Гідрометеорологічні служби, озброєні новітніми технічними засобами та технологіями. Протягом останніх років у Гідрометеорологічній службі впроваджено низку сучасних вітчизняних приладів, автоматизованих систем проведення спостережень та прогнозування. В Українському науково-дослідному гідрометеорологічному інституті працюють над удосконаленням комп'ютерних методів та технологій прогнозування погодних умов, гідрологічного режиму річок. Щороку в гідрометеорологічній службі складають майже чотири тисячі прогнозів гідрологічного режиму, включаючи небезпечні та стихійні явища.

Стихія

Статистика свідчить: чотири з п'яти стихійних лих, що спостерігалися на планеті протягом останнього десятиліття, пов'язані з метеорологічними та гідрологічними явищами. Майже 90 відсотків людських жертв також зумовлено паводками, засухами, тайфунами тощо.

Державна гідрометеорологічна служба України бере активну участь у міжнародних науково-вих програмах, практичних заходах, що здійснюються під егідою ЮНЕСКО та Всесвітньої метеорологічної організації.

В'ячеслав ЛІПІНСЬКИЙ, голова Державної гідрометеорологічної служби.

Пацифісти проти війни в Іраку

АКЦІЯ

До річниці початку агресії США і Великобританії проти Іраку в Києві відбувся марш миру, організований Антивоєнним комітетом України, до якого входить понад сорок громадських організацій та політичних партій.

Почалося все з короткого мітингу. Бажаючих висловитися проти війни в Іраку, Палестині та інших країнах Близького Сходу було чимало. Серед них відомі політики, представники Компартії, Соцпартії, партії «Справедливість», «чорнобильці».

Молоді пацифісти закликали не купувати американські товари і не фінансувати у такий спосіб агресію, а також не допустити початку нової світової війни. Мирна демонстрація нагадувала збори комуністів з їх яскраво-червоними прапорами. І лише подекуди майоріли кольори близькосхідних держав. Відбувся марш до посольств Великобританії та США. Учасники антивоєнного мітингу вручили представникам посольств резолюцію, в якій висловили свою думку про агресію в Іраку та Палестині.

Анна БОЙКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ФОТОФАКТ

У столиці завершується тиждень прет-а-порте «Сезони моди»

Фото УНІАН.

У Міжнародному виставковому центрі за чотири дні представили своє бачення модних тенденцій на осінь і зиму 2004 року 20 українських дизайнерів. А сьогодні й завтра відбудеться «шоу-рум», відвідувачі якого зможуть не тільки близько роздивитися речі, що сподобалися, а й придбати їх.

На знімку: модель із колекції Сергія Бизова, що відкрила «Сезони».

СПОРТ

Крайні знайдуться завжди

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 17-й тур.

«Ворскла—Нафтогаз» — «Динамо». 1:3. 24 000 глядачів. Голи: Целих, 90+2 — Гусєв, 25, Корниленко, 43, Верпаковскіс, 84.

«Кривбас» — «Металург» Зп. 1:0. 10 500. Салахович, 16, з пенальті.

«Арсенал» — «Борисфен». 2:0. 2 500. Кутарба, 50, Нагорняк, 82. На 90+2-й хвилині з поля вилучено бориспольця Максимова (два попередження).

«Чорноморець» — «Карпати». 1:0. 13 000. Балабанов, 59. На 67-й хвилині з поля вилучено львів'янина Годвіна (два попередження).

«Волинь» — «Зірка». 3:1. 6 000. Ковалець, 31, з пенальті, Петров, 48, Сачко, 86 — Постолатьєв, 29. На 53-й хвилині Сачко не реалізував пенальті.

«Таврія» — «Оболонь». 1:1. 15 000. Полтавець, 85 —Продан, 14.

«Металург» Д — «Іллічівець». 5:1. 3 000. Туре, 12, Младенович, 24, 34, Зотов, 55, Деметрадзе, 79 —Конюшенко, 87, з пенальті.

«Дніпро» — «Шахтар». 1:0. 24 000. Рикун, 86. На 66-й хвилині з поля вилучено дніпропетровця Шелаєва (два попередження).

	В	Н	П	М	О
Шахтар	**13**	**3**	**1**	**35—11**	**42**
Динамо	**12**	**4**	**1**	**37—11**	**40**
Дніпро	**10**	**4**	**3**	**28—12**	**34**
Металург Д	8	5	4	30—21	29
Чорноморець	6	9	2	21—18	27
Оболонь	7	5	5	18—18	26
Арсенал	7	4	6	22—19	25
Іллічівець	4	7	6	19-27	19
Борисфен	5	3	9	10—19	18
Карпати	4	5	8	16—21	17
Металург Зп	4	5	8	13—20	17
Кривбас	4	5	8	12—20	17
Ворскла	4	5	8	13—25	17
Волинь	4	3	10	14—25	15
Таврія	**2**	**7**	**8**	**8—16**	**13**
Зірка	**2**	**6**	**9**	**9—22**	**12**

У першому таймі матчу в Полтаві динамівці мали досить велику перевагу — ігрову та матеріальну. Та слід віддати належне господарям, які попри все не припиняли боротьби до останньої секунди. І таки забили м'яча престижу. Знову помилився Шовковський.

А головна подія туру відбувалася на заповненому стадіоні «Метеор» у Дніпропетровську. Слід зазначити, що епізодами «Дніпро» і «Шахтар» демонстрували доволі класну гру. До речі, було з чим порівняти. За чверть години до цього завершився поєдинок грандів російської Прем'єр-ліги — московських клубів ЦСКА і «Динамо». То, як на мене, за деякими параметрами перевагу мали учасники дніпропетровської зустрічі.

У середині другого тайму «Дніпро» залишився в меншості. Здавалося, за таких умов господарям не вдасться втримати бодай нічию. Однак усе вирішив влучний удар Рикуна. А на останніх хвилинах підопічні Євгена Кучеревського мов загіпнозували суперника. І мали ще кілька нагод збільшити рахунок.

Бернд Шустер (тренер «Шахтаря»):

— «Дніпро» заслужено переміг, а наша команда провела свій найгірший матч за той час, упродовж якого я нею керую. Коли ми й надалі гратимемо з такою самовіддачею, то про чемпіонський титул варто забути...

Усе нібито правильно і чітко. Однак крайні, як кажуть, знайдуться завжди. Подейкують, що в усіх гріхах тренери гірників ладні звинуватити Сергія Попова. Однак хотілося б також почути від німецького фахівця і про те, яка його особисто провина у невдачі «Шахтаря». Цієї теми пан Шустер чомусь скромно не торкався.

Утім, друге коло лише почалося. Нагадаю, що нинішній лідер прийматиме чемпіона вдома. Тоді багато що має з'ясуватися. Може, й не тоді. А поки що інтрига в чемпіонаті зберігається.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лише результати

Першість країни. Перша ліга. 19-й тур. «Карпати-2» — «Спартак». 2:2. «Борекс-Борисфен» — «Красилів-Оболонь». 1:1. «Сталь» — «Металіст». 0:2. «Нафтовик» — «Спартак-Горобина». 3:2. «Арсенал» — «Зоря». 1:0. «Шахтар-2» — «Полісся». 2:1. ФК «Миколаїв» — ЦСКА. 1:0. «Нафком-Академія» — «Закарпаття». 0:1. Лідирують: «Закарпаття» — 43 очки, «Металіст» — 37, «Спартак» — 35, «Динамо-2» — 34.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011053. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos